

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 124, ЧИСЛО 16, П'ЯТНИЦЯ, 21 КВІТНЯ 2017 РОКУ

1893

Vol. 124, No. 16, FRIDAY, APRIL 21, 2017

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Близька, мов лікоть, Європа

Петро Часто

Маємо поважний привід порадити за Україну: 6 квітня Європейський парламент скасував візовий режим для українських громадян. Схиблений на антиукраїнстві Кремль задіяв усіх своїх крайньоправих і крайньоливих прихильників, усю агентуру в європейських країнах, аби цього не сталося. Тим часом голосування можна вважати тріумфальним: „безвіз“ для України підтримав 521 євродепутат, тільки 75 виявилися „проти“ і 36 утрималися.

До цього моменту Україна йшла 11 років, починаючи від часів президентства Віктора Ющенка. Вже в 2008 році візовий режим було спрощено для багатьох категорій українців. П'ятирічні візи могли отримувати журналісти, підприємці, члени офіційних делегацій, родичі тих українців, котрі вже мали право на постійне мешкання в Європі. Однорічні візи діставали діячі науки, культури, учасники різних обмінних програм. При цьому для пенсіонерів, дітей віком до 18 років, студентів і спортсменів за візу не треба було платити.

Навіть за президентства Віктора Януковича рух України до безвізового режиму не припинився. У квітні 2011 року українська влада ухвалила Національну стратегію з виконання Плану щодо візової лібералізації. Однак, наприкінці того ж року взаємини між Україною і Європейським Союзом почали погіршуватися, зокрема з причини політичної розправи над колишнім українським Прем'єр-міністром Юлією Тимошенко і колишнім Міністром внутрішніх справ Юрієм Луценком, котрі опинилися за ґрунними ґратами. Європейські провідники дали знати В. Януковичеві, що дальша доля Угоди про асоціацію і безвізовий режим залежатиме від стану демократії в Україні.

А стан цей, тяжкий, нестерпний, засвідчила Революція Гідності.

З пореволюційною владою прийшли нові надії на безвізовий режим України з ЕС. Переконливим кроком до цього здавалося підписання у березні 2014 року політичної частини Угоди про асоціацію України та Європейського Союзу. Президент Петро Порошенко запевнив, що вже від січня 2015 року українці їздитимуть до Європи без віз. Відтак нові обіцянки пересували дату все далі – на квітень-травень, на січень 2016 року, на листопад 2016 року, і знов на січень 2017 року. Це зволікання – явна несправедливість щодо України, котра скасувала візи для європейців ще у 2005 році.

І аж 9 березня цього року Комітет Європарламенту з громадянських свобод схвалив безвізовий режим з Україною, що уможливило голосування 6 квітня.

Що це означатиме на практиці? Дещо інше, ніж ми собі уявляємо. В кожному разі, не йдеться про те, що можна їхати, куди хто хоче,

(Закінчення на стор. 18)

Підчас офіційної візити до Великої Британії Порошенко розповів про „битву за Україну“

КИЇВ. – Президент України Петро Порошенко 19 квітня розпочав офіційну візиту до Великої Британії традиційним покладанням квітів до Меморіалу невідомого солдата у Вестмінстерському абатстві в пам'ять про загиблих у світових війнах.

В Королівському інституті міжнародних відносин „Chatham House“ президент виступив на тему „Битва за Україну: лідерство та солідарність проти агресії“.

П. Порошенко зустрівся з провідником фракції правлячої Консервативної партії Дейвідом Лідінгтоном, головою Групи дружби у зв'язках з Україною у британському Парламенті Джеральдом Говартом та головою Комітету Парламенту у закордонних справах Кріспіном Блантом. Сторони високо оцінили активний характер міжпарламентського діалогу між Україною та Великою Британією, зокрема контакти по лінії двосторонніх парламентських „груп дружби“. Під час зустрічі були обговорені також питання українсько-британського співробітництва по лінії НАТО та хід виконання програми структурних реформ в Україні.

П. Порошенко закликав лібералізувати візовий режим для українців.

У „Chatham House“ президент наголосив, що для перемоги над агресією потрібно бути сильними та об'єднаними. І необхідна тверда підтримка реформ в Україні. „Ми також потребуємо санкцій проти Росії. Не вірте тим, хто каже, що санкції не приносять нічого. Перш за все: менше вбитих українців, по-друге: якщо б не було санкцій, російські танки стояли би набагато глибше в Європі. Путін через санкції і готовність України боротися відчуває невпевненість і має закінчити відчуттям неминучої реакції Заходу. Світові агресори повинні знати: вони будуть притягнуті до відповідальності за свої злочини“, – наголосив президент.

Він нагадав, що Росія порушила Будапештський меморандум, учасником якого також є Великобританія, і кожен частину двосторонніх українсько-російських договорів, в яких Москва гарантувала Україні суверенітет і територіальну цілісність, незалежність та недоторканість кордонів. Українська армія протистоять російській агресії, в тому числі захищаючи від неї європейців.

У ході візити П. Порошенко провів зустріч з представниками ділових кіл країни і розповів про впровадження реформ в Україні впродовж останніх трьох років та основні результати, яких вдалось досягти на сьогоднішній день. Значну увагу було приділено створенню інвестиційного клімату, проведенню судової реформи, боротьбі з корупцією, реформі банківського та енергетичного секторів.

Велика Британія стала одним з найбільших закордонних інвесторів в Україні з понад 2 млрд. дол., створивши десятки тисяч робочих місць. П. Порошенко відзначив успішну співпрацю українського підприємства „Антонів“ і британської компанії „Dowty Propellers“ під час створення транспортного літака Ан-132D.

Президент також привітав появу британських компаній в Україні, зокрема, міжнародної компанії „Unilever“, яка відкрила чайну фабрику в Київській області, і міжнародної компанії „Hutchison Ports“ в площині морських контейнерних перевезень. Президент запросив британський бізнес інвестувати в Україну.

П. Порошенко відвідав Національний меморіал пам'яті поліцаїв у Лондоні, поклав квіти та вшанував пам'ять загиблих внаслідок теракту біля Парламенту Великої Британії 22 березня цього року.

Офіційне представництво Президента України

Президент України Петро Порошенко під час зустрічі з представниками ділових кіл Великої Британії. (Фото: Офіційне представництво Президента України)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Українці прийшли до храмів

КИЇВ. – У всіх регіонах України в ніч з 15 на 16 квітня відбулися великодні богослужіння у понад 15.6 тис. культових споруд, участь у цих заходах взяли понад 7.8 млн. осіб. Найчисленніші відправи відбулися у Дніпропетровській, Львівській, Тернопільській та Одеській областях. Безпеку і порядок під час Великодніх богослужінь забезпечували 22.7 тис. поліцаїв та 730 військовослужбовців Національної гвардії України. („Укрінформ“)

■ Молилися за воїнів

Львів. – На Личаківському кладовищі 16 квітня провели поминальну молитву за загиблими воїнами. Опісля відбувся Молебень за одужання поранених бійців. Молитву за душі загиблих відмовив голова Центру військового капелянства Львівської архієпархії Української Греко-Католицької Церкви, настоятель гарнізонного храму свв. апостолів Петра і Павла, о. Степан Сус. Для бійців, котрі перебувають на лікуванні у військовому шпиталі, капеляни освятили паски, котрі привезли до шпиталю добровольці і родичі поранених. („День“)

■ Незаконно затримано громадян України

КИЇВ. – В Україні обурені постійним нарощуванням російською окупаційною владою практики політичних репресій і переслідувань щодо етнічних спільнот, зокрема кримських татар, на тимчасово окупованій території Криму. 13 квітня в Бахчисараї з застосуванням сили затримано вісім громадян України кримськотатарського походження. Сейдамета Мустафаєва і Мідата Муждабаєва, житло яких було обшукане, звинувачують в публічній демонстрації національно символіки, ще шістьох громадян, які стали свідками незаконних обшуків, звинувачують у проведенні демонстрації. Міністерство закордонних справ України висловило рішучий протест у зв'язку з черговими порушеннями прав людини і вимагає від російської сторони негайно звільнити затриманих. (Міністерство закордонних справ України)

■ Надія Савченко очолила нову партію

КИЇВ. – Народний депутат України Надія Савченко (позафракційна) очолила партію „Наступ“, яку після цього перейменували у „Громадську плятформу Надії Савченко“. Про це сама Н. Савченко повідомила 14 квітня. За її словами, метою партії буде „зміна політичної системи“. До керівних органів партії увійшли всі її помічники. Н. Савченко минулого року виключили з фракції „Батьківщини“, вона вийшла і з складу партії. Загалом в Україні зараз 352 партії. (Радіо Свобода)

■ Померли ув'язнені в ізоляторі

КИЇВ. – 14 квітня помер побитий колишнім бійцем батальйону „Торнадо“ Іллею Холодом у Лук'янівському слідчому ізоляторі Сергій Матвеев. 12 квітня І. Холод під час прогулянки побив свого сусіда по камері. Смерть С. Матвеева стала четвертою впродовж останнього тижня в слідчому ізоляторі. Про це повідомив начальник медичної служби ізолятора Ігор Письменний. Один ув'язнений помер від туберкульозу, ще два – від гострої серцевої недостатності. („Укрінформ“)

■ „Беркутівці“ втекли з України

КИЇВ. – 15 квітня звільнений з-під варті Апеляційним судом Києва колишній боєць харківського підрозділу „Беркут“ Віталій Гончаренко та колишні бійці Олександр Костюк, Владислав Мастега, Артем Войлоков покинули Україну, після чого заявили, що у 2013-2014 роках вони виконували свій конституційний обов'язок і перебувати в Україні їм небезпечно. 6 квітня Апеляційний суд звільнив з-під варті В. Гончаренка, підозрюваного у вбивстві трьох людей 18 лютого 2014 року під час Євромайдану. Усіх чотирьох затримали у червні 2016 року в Харкові. У 2014 році після звільнення з-під арешту за рішенням суду до Росії втік командир „Беркуту“ Дмитро Садовник, підозрюваний у співучасті в масових вбивствах на Майдані. (BBC)

ГЕОПОЛІТИКА

Коли можлива змова

Ігор Лосєв

Після перемоги на виборах у США Дональда Трампа, який робив проросійські заяви, модною темою в українських засобах масової інформації на довгий час стала можлива змова між ним та господарем Кремля за рахунок України.

Аналізували майже всі варіанти таких оборудок і неминучі тяжкі наслідки для нашої державності. Найпоширенішим був варіант віддання України в зону впливу Москви. Однак, того не сталося. Спостерігачі дещо нервувалися під час березневої зустрічі Д. Трампа й Ангели Меркель, але й там політики лише згадали про статус-кво: невизнання російських претензій на українські території. І повторили ритуальні фрази про необхідність дотримання мініських домовленостей.

Побоювання українських експертів можна зрозуміти, адже змови за спиною об'єкта переговорів є прикрою особливістю реальної політики. Отже, так цілком могло статися і в цьому випадку. Жодних міжнародно-правових запобіжників тут не існує, крім добрих побажань та пропагандистських гасел. Тим більше у світі, де все вирішують сила й готовність її застосувати. Та й у нинішній демократичній Європі вистачає Даладів і Чемберленів, які хочуть забезпечити її мешканцям мир чужим коштом. І славетне місто Мюнхен нікуди не поділося...

Однак, у всіх угодах такого ґатунку є одна ланка, без якої справи не буде або ж вона піде інакше, ніж плянували організатори. Досвід ХХ ст. показує, що в подібних дипломатичних (і не зовсім) змовах обов'язковою є співучасть жертви, формальна чи фактична. Без неї вони перетворюються на скандал. А той може покликати до життя нові обставини й поплутати карти учасникам.

Мюнхенська змова 1938 року між Німеччиною, Італією, Францією та Великою Британією виявилася такою вдалою, швидкою і загалом майже безпроблемною для учасників, бо жертва – Чехословаччина – практично не пручалася. Чехословаки змирилися з нав'язаною їм долею. Понад те, коли німці не зупинилися на Судетській області, а рушили далі, постмюнхенський геть деморалізований Президент Чехословаччини Еміль Гаха на вимогу Третього Райху формально дозволив Вермахтові увійти до Праги.

Якби чехи чинили опір (а вони мали добре навчену й озброєну армію – не дарма їхню країну називали зброярською майстернею Європи), то невідомо, як усе обернулося б. Принаймні героїчна боротьба чехів та словаків створювала б певні проблеми Європі, на які та мала б якось реагувати. Війна революціонізувала б континент, сприяючи радикалізації політичного життя, зародженню нових сил та процесів.

ФРАНЦІЯ ПЕРЕД ВИБОРОМ

Марін Ле Пен іде до перемоги?

Дмитро Гомон

За кілька тижнів до виборів третина французів не вирішила, кого підтримати – подругу Володимира Путіна Марін Ле Пен чи „темну конячку“ Емануеля Макрона. Це робить результат перегонів абсолютно непрогнозованим.

До першого туру президентських виборів у Франції залишилось менше двох тижнів, та багато громадян досі не визначились. Дата голосування призначена на 23 квітня, але остаточно переможець визначиться у другому турі, який має відбутися 7 травня.

Фаворитами перегонів вважаються проєвропейський Е. Макрон та євроскептик М. Ле Пен. Обидвоє йдуть на рівних. Соціологи прогнозують, що Е. Макрон легко переможе М. Ле Пен у другому турі.

Але низка симптомів вказує на те, що розслабитися не варто – ймовірність, що подруга В. Путіна повторить успіх Дональда Трампа, дуже висока. Картина може радикально змінитись. Зокрема після телевізійних дебатів, які відбули-

Тоді, можливо, до влади в європейських столицях прийшли б інші політики, подібні до Вінстона Черчіля й Шарля де Голля.

А якщо чехи і словаки тихо здалися, то все гаразд. І пан Невил Чемберлен, повернувшись з Мюнхену, міг щиросердо заявляти британцям: „Я привіз вам мир“. Інша річ, що потім (дуже швидко) народилося з того миру.

Отже, чеські політики стали співавторами мюнхенської змови через неспротив. Узагалі вельми важко здати когось без його співучасті (активної чи пасивної). Кажуть, на початку ХІХ ст. російський генерал на Кавказі дорікнув місцевим горянам, що вони воюють проти Росії, хоча турецький султан подарував Кавказ російському імператорові. Старий горянин, показавши завойовникові на дерево, на гілках якого сиділа зграя пернатих, сказав: „Я дарую тобі цих пташок, візьми їх, якщо зможеш“.

І Росія була змушена протягом 60 років вести Кавказьку війну. У певному сенсі вона не закінчилася дотепер. Двоє можуть домовитися за спиною третього, і домовленість матиме сенс, якщо той принаймні не відкине її. А якщо відкине, то цінність угоди стане мінімальною.

Поведінка Фінляндії в ситуації, подібній до чехословацької, була протилежна. Після спільного нападу СРСР і Німеччини на Польщу Гітлер та Сталін узгодили (не повністю) сфери свого впливу. Фюрер дав зрозуміти московському диктаторові, що у випадку його нападу не захищатиме Фінляндії. То була змова щодо цієї країни. Однак, маршал Карл Густав Еміль Маннергайм і фінський народ не визнали тієї змови. Вони не захотіли ставати співучасниками. Фіни встояли, а Москву західний світ почав сприймати як стратегічну союзницю нацистського Берліну, що мало свої наслідки. Зокрема Британія і Франція формували експедиційний корпус для дій проти СРСР на фінському фронті, а британська стратегічна авіація готувалася до удару по нафтових полях Баку. Сталін про це знав і був змушений відмовитися від походу на Гельсінкі.

Фінляндія, втративши частину території, зберегла суверенітет і незалежність. Вона не стала частиною СРСР і східного блоку. Отже, її вибір, як підтвердила історія, був правильним. Натомість її південні сусіди – Естонія, Латвія та Литва – погодилися на московські ультиматуми й на 50 років втратили державність.

Навряд чи хтось зможе здати Україну Кремлю без „асистентів“ у вищому керівництві в Києві. Стійкість і твердість нашої влади в цьому контексті є навіть важливішими за відповідні чесноти керівників західних партнерів України.

„Український тиждень“

Ігор Лосєв – публіцист, доцент Національного університету „Києво-Могилянська академія“.

ся 4 квітня та зібрали разом одразу 11 кандидатів.

Провідники та сторонні

Е. Макрон очолює рух „En Marche!“ („Вперед!“) і відстоює будівництво оновленої Європи. Голова „Національного фронту“ М. Ле Пен обіцяє закрити кордони для мігрантів, скасувати євро та провести референдум щодо виходу Франції з ЕС (так званий Фрекзит).

Останні соціологічні опитування показали, що Е. Макрон та М. Ле Пен мають підтримку приблизно 25 відс. виборців.

Кандидат консервативних „республіканців“ Франсуа Фійон, який непогано показав себе на початку, зараз відстає. Його підтримка в опитуваннях хитається на рівні 17-20 відс. Цьому сприяли низка скандалів, пов'язаних з фіктивним працевлаштуванням на держслужбі дружини та дітей проросійського політика.

(Закінчення на стор. 16)

Відзначили День Першої Пластової Присяги

В Україні День Першої Пластової Присяги урочисто святкували у Тернополі, Львові, Києві та вперше – в Харкові. 105 років тому, 12 квітня 1912 року, першу пластову присягу склали гуртки у Львові.

ТЕРНОПІЛЬ

8 квітня у місті відбулося святкування 105-ї річниці від Дня Першої Пластової Присяги. Зранку команди зібрались у станиці на реєстрацію, після чого колоною рушили центральними вулицями до парку Шевченка. Там відбулися урочисте відкрит-

тя та Молебень. Незважаючи на негоду, на святкування зібралось понад 400 пластунів з Тернополя та округи.

Після відкриття свята відбулися заняття, у яких взяли участь 20 команд. Завданнями були розгадування цікавих головоломок, переправи, стрільба зі зброї, вправи на співпрацю команд та багато інших. Новаки та новачки теж

розважалися на своєму квесті.

Ввечері на подвір'ї біля домівки відбулася ватра, на якій юнаки співали веселих пісень, грали у цікаві ігри та проводили конкурси, а також познайомилися ближче та здружились. Втомлені, але щасливі учасники отримали свої відзначки та пустили іскру у колі. (Тернопільський Пласт)

ЛЬВІВ

8 квітня у Львові відбулось урочисте святкування Дня Першої Пластової Присяги, в якому взяли участь понад 1,000 пластунів. Програма святкування розпочалась з Молебня на площі біля пам'ятника Іванові Франкові, де згодом розпочались традиційні пластові церемоніали.

Міський голова Львова Андрій Садовий вручив пам'ятні монети із зображенням Короля Данила Богданові Гасюкові та Галині Ткачук за багаторічну сумлінну працю, безцінний внесок у виховання молодого покоління. Почесним ступенем гетьманського скоба було іменовано Романа Тимоцька.

Після церемонії пластуни

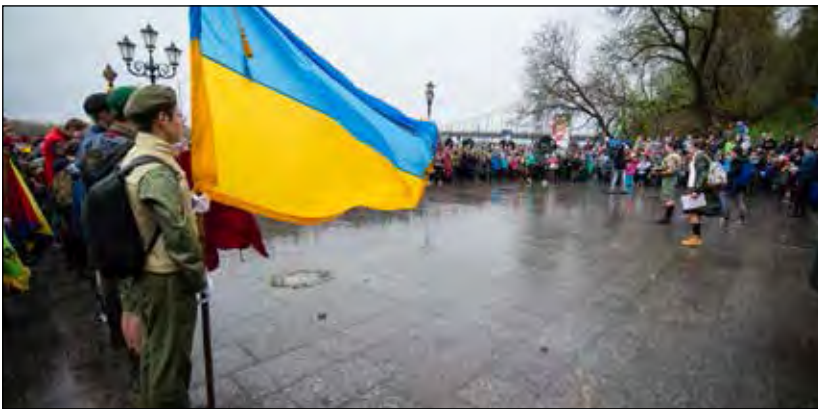

сформували колону та рушили через центр міста до Личківського кладовища для покладання вінків та вшанування пам'яті засновників Пласту та

воїнів, котрі загинули під час війни з Росією, поклавши своє життя за Україну і не зламавши своїх присяг. (Станиця Львів Пласту, фото: Юрій Гладкий)

КИЇВ

День Першої Пластової Присяги відзначили у Києві 8 квітня. Понад 400 пластунів урочистим маршем пройшли від Михайлівської площі до пам'ятника Магдебурзькому праву, де відзначили 105 років від дня заснування української скавтської організації Пласт. (Пластовий курінь „Лісові чорти”)

ХАРКІВ

8 квітня у пластунів Харкова, які щойно вступили в організацію, відбулася знакова подія – День Першої Пластової Присяги. В акції взяли участь близько 150 осіб, які маршем пройшли від пам'ятника Тарасові Шевченкові до площі Конституції, де відбулися основні урочистості. Там нові пластуни склали свою присягу. („Справжня Варта“, фото: Сергій Козлов)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Помер побитий рабин

ЄРУСАЛИМ. – 16 квітня в Ізраїлі помер 64-річний рабин руху „Хабад“ Менахем-Мендель Дейч, якого було жорстоко побито на двірці Житомира. Напад на рабина стався в ніч на 7 жовтня 2016 року – через два дні після його приїзду в Україну. Його доставили в місцеву лікарню з черепно-мозковою травмою, а потім після операції відправили на лікування в Ізраїль. Правоохоронці затримали двох чоловіків 21 і 40 років, а також двох дівчат 13 і 16 років, які скоїли розбійний напад. Головний рабин Житомира і західної України Шломо Вільгельм оприлюднив офіційну заяву про відсутність антисемітських ознак цієї атаки. („День”)

Не братимуть дітей до інтернатів

КИЇВ. – 31 вересня Міністерство освіти має намір припинити без крайньої необхідності приймати до інтернатів дітей, які мають батьків. Про це повідомив 15 квітня Міністер соціальної політики Андрій Рева. За його словами, кількість дітей в інтернатах України поволі зростає: якщо в 2000 році там містилося понад 99 тис. дітей, то зараз – 106 тис. Тоді сиріт з них було 40 відс., а зараз 92 відс. мають батьків. Мова йде про заборону на влаштування в інтернати дітей до трьох років за заявою батьків, крім випадків, коли необхідна невідкладна допомога. Кількість дітей-сиріт в Україні протягом останніх 15 років стабільно утримується в межах 90-104 тис. осіб. („Дзеркало тижня”)

Україна продасть кукурудзу Кенії

КИЇВ. – 14 квітня українські компанії отримали право безмитного експорту до Кенії зерна жовтої (кормової) кукурудзи до 30 серпня 2017 року в обсязі 363 тис. тонн. 22 компанії Кенії мають право безмитного імпорту кукурудзи. Імпортована в Кенію кукурудза має відповідати стандартам Європейського Союзу. („Укрінформ”)

Вивозять крадене вугілля

КИЇВ. – Бойовики налагоджують торгівлю продукцією „націоналізованих” на Донбасі підприємств. Для того, щоб потім українські метал і вугілля йшли до Росії й по всьому світу, компанії оформлюють на невизнаних територіях. Для компаній, які зареєстровані на невизнаних територіях, це може бути зручно через закритість від зовнішніх ринків. Доки Росія намагається диригувати окупованими територіями, щоб приховати свою присутність, українські власники відібраних підприємств включилися в боротьбу за втрачене майно. Угрупування „ДНР” і „ЛНР” включені у міжнародні санкційні списки. Тож будь-які економічні зв'язки з ними вважаються злочином. Зараз юристи розсилають листи-попередження потенційним споживачам донецького вугілля. У Донецьку і Луганську бойовики захопили останнє українське підприємство на непідконтрольних територіях: підрозділи „Укрзалізниці”, звідки підуть вагони з вугіллям і металом експропрійованих заводів і шахт. (Радіо Свобода, „Донбас.Реалі”)

Звільнено прокурора Дмитра Суса

КИЇВ. – 14 квітня Генеральний прокурор України Юрій Луценко звільнив з посади заступника начальника департаменту з розслідування особливо важливих справ у сфері економіки Дмитра Суса. Причиною звільнення стало порушення прокурорської етики, зокрема наведені у податковій декларації невірні дані. Раніше повідомлялося, що Ю. Луценко за брехню в декларації та в анкеті оголосив догану Д. Сусові. (УНІАН)

Вийшли на захист тварин

КИЇВ. – 15 квітня, у Всесвітній день цирку, у Києві близько 300 активістів з плякатами у руках вимагали припинити використання тварин у циркових виставах. До акції долучилися українські музиканти та співаки. Вони просили народних депутатів підтримати законопроект про заборону тварин у цирках через жорстоке навчання та жахливі умови утримання звірів. („Українська правда”)

АМЕРИКА І СВІТ

■ У Литві знайшли російську торпеду

ВІЛЬНЮС. – Люди на пляжі в Литві мали несподіванку 12 квітня, коли на берег вплинула російська торпеда приблизно за пів милі від російсько-литовського кордону. Виглядає, що пристрій, довжиною на 12 стіп, був вживаний для навчання, бо не мав боеголовки. („Popular Mechanics“)

■ Трамп призначив секретаря армії

ВАШІНГТОН. – Президент Дональд Трамп номінував лікаря Марка Гріна бути 23-ім Секретарем Армії. Білий Дім видав офіційну заяву 7 квітня про призначення номінанта, котрий є градуантом Військової Академії у Вест-Пойнті, Нью-Йорк, і стейтовим сенатором в Тенесі, де планував кандидувати на губернатора. Д-р М. Грін служив офіцером піхоти у 1986-2006 роках, був висланий двічі до Іраку і раз до Афганістану. Під час своєї військової кар'єри здобув кілька престижних відзнак. Відтак армія послала його на медичні студії, які він закінчив і служив з відзначенням як хірург в авіації. („www.military.com“)

■ Пом'янули вступ США у світову війну

КАНЗАС-СІТІ, Мізурі. – Кілька тисяч осіб і десятки закордонних амбасадорів взяли участь 6 квітня в Канзас-Сіті біля офіційного пам'ятника країни про Першу світову війну, щоб пом'янути 100-ліття вступу США у цю війну. Програма під назвою „У жертві за волю й мир“ включала військові церемонії, лети військових літаків, фільми і читання з того часу, коли США 6 квітня 1917 року під проводом Президента Вудрова Вільсона наважувалися вступити в цей глобальний конфлікт. Багато промовців згадували ціну, яку США заплатили: до кінця війни у листопаді 1918 року понад 9 млн. осіб загинуло в боях, між ними приблизно 116 тис. американців. („Associated Press“)

■ Скільки податків платять американці?

ВАШІНГТОН. – Цього року реченець сплати федеральних податків у США був 18 квітня. Дослідчий інститут „Пю Рісирч Сентер“ оприлюднив статистику про те, скільки податків платять американці. Родини, де річний дохід перевищував 250 тис. дол., становили 2.7 відс. платників податку в 2014 році. Разом вони заплатили 51.6 відс. з 1.4 трлн. дол. податків, які федеральний уряд зібрав того року. Пересічний рівень оподаткування для них був 25.7 відс. Натомість родини, де річний дохід не перевищував 50 тис. дол., становили 62.3 відс. платників податку. Разом вони заплатили 5.7 відс. з податків, зібраних федеральним урядом, а їхній пересічний рівень оподаткування був 4.3 відс. (www.pewresearch.org)

■ Колишній президент знову кандидуватиме

ТЕГРАН. – Колишній Президент Ірану Махмуд Ахмадінежад приголомшив країну 12 квітня, коли зареєструвався у кандидати на президента у правиборах, які відбудуться у травні. У вересні 2016 року А. Хаманей сказав, що кандидатура М. Ахмадінежада створить „поляризуючу ситуацію“, яка буде „шкідливою для країни“. Це був натяк на спірну перемогу М. Ахмадінежада в 2009 року, коли його перевибір спричинив масові демонстрації, внаслідок яких десятки осіб були вбиті, а тисячі заарештовані. Хоч він був президентом два терміни в 2005-2013 роках, закон дозволяє йому знову кандидувати після чотирьох років непереведення на посаду. М. Ахмадінежадові закидали корупцію, а двоє з його колишніх віце-президентів опинилися у тюрмі. („Associated Press“)

■ НГЛ не братиме участі в Олімпіаді

НЮ-ЙОРК. – Національна Гокейова Ліга (НГЛ), яка є професійною спортивною лігою хокею в США, оголосила, що вона не братиме участі в Зимовій Олімпіаді 2018 року в Південній Кореї. Це вперше за 20 літ, що НГЛ відмовилася стримати свій сезон на три тижні, щоб її найкращі гравці змогли змагатися за золоту медаль для свого рідного краю. Рішення ліги 3 квітня дуже розчарувало багато змагунів. НГЛ не виключила можливості участі в Олімпіаді 2022 року в Пекіні. („Associated Press“)

БЕЗ МОВИ НЕМА НАЦІЇ

Мовний досвід Фінляндії та Ізраїлю

Лариса Масенко

Іван Дзюба в одному з недавніх інтерв'ю згадує, як під час донецького „Антимайдану“ місцеві жіночки несли російськомовний транспарант з написом „Скасувати українську мову як непотрібну!“. Жінки, очевидно, були твердо переконані у своїй правоті: якщо більшість мешканців Донецька говорить російською мовою, то для чого їм нав'язують мову меншості.

Так само не вважала потрібною українську мову більшість населення Криму, де демографічну перевагу російській мові забезпечила репресивна імперська політика Сталіна, в результаті якої кримські татари та інші національні меншини півострова були насильницьки депортовані, а на їхнє місце масово переселили росіян. Таким чином, нинішню окупацію Росією Криму підготувала етнічна сталінська чистка, проведена понад 70 років тому.

Зросійщення промислових міст України, що почалося за доби індустріалізації 1930-их років і тривало до 1980-их років, є одним з найтяжчих спадків імперської уніфікації, інструментом якої була російська мова.

Вважати ситуацію, що склалася, нормальною, – це данина започаткованій в радянський час тезі про „гармонійну російсько-українську двомовність“, яку пропагував ідеолог русифікації мовознавець Іван Білодід. Значно відповідніше визначив стосунки двох мов в Україні Юрій Шевельов: „мова у наступі“ і „мова у відступі“.

Дві стратегії мовної поведінки в зросійщеному місті

Відомо, що свобода вибору мови спілкування в міському комунікативному просторі – це фікція. Людина, яка хоче говорити українською мовою в публічній комунікації зросійщеного міста, має до вибору лише дві стратегії мовної поведінки – або пристосуватися до оточення і перейти на російську, або ж протистояти диктатові середовища і зберігати вірність рідній мові. Повсякчас протистояти оточенню нелегко, тому більшість носіїв української мови, зокрема й тих, хто переїздить до великого міста з українськомовних сіл і містечок, у позародинному спілкуванні переходять на російську. Відтак урбаністичні середовища досі лишаються потужними центрами русифікації й денаціоналізації українців.

Відповідність застосування мілітарної метафори до характеристики стосунків двох мов на території України переконливо підтверджує нинішнє загострення конфліктів на мовному ґрунті. Такі сюжети все частіше з'являються в засобах масової інформації. Найбільше обурення в соціальних мережах викликав нещодавній випадок у Дніпрі, коли продавчиня виштовхала з крамниці вдову вояка, загиблого в АТО, через те, що та звернулася до неї українською мовою.

Подібний випадок вияву агресивної зневаги до державної мови, немислимий в будь-якій цивілізованій державі, не поодинокий. І це реальний наслідок мовної політики нинішнього керівництва з його вірою в те, що двомовний принцип „Єдина країна – Єдина страна“ забезпечить „гармонійну“ консолідацію країни.

Такі конфлікти підтверджують слушність експертних оцінок, які попереджали про загострення стосунків між двома різномовними групами в разі будь-якого підвищення статусу російської мови. Адже так зване російськомовне населення не є ментально й світоглядно однорідним. До нього належать як щирі патріоти України, так і її ненависники. І саме на підтримку тих, хто прагне „скасувати українську мову як непотрібну“ а оскільки мова – це основа держави, то скасувати і саму державу, – розрахований досі чинний Закон „Про засади державної мовної політики“ Сергія Ківалова і Вадима Колесніченка, впроваджений Партією Регіонів за президентства Віктора Януковича.

Фінляндія й Ізраїль: досвід успішної мовної політики

У цьому зв'язку необхідно ще раз наголосити на потребі українізації для подолання мовної, культурної й ментальної залежності від

Росії, без чого українська держава залишатиметься хисткою спорудою без твердого фундаменту. Це неможливо зробити швидко, кавалерійським нападом, а потребує клопітливої, наполегливої праці з впровадження мовного плянування й контролю за його виконанням.

Порівняння в цьому пляні України з тими, що вирішували подібні проблеми, говорить не на нашу користь. Так, у Гельсінкі, де за час шведського панування фінська мова була витіснена з ужитку, через 20 років після початку впровадження своєї мови фінськомовні мешканці зрівнялись за кількістю зі шведськомовними. В подальшому фінляндизація країни успішно завершилась.

Вражаючим є досвід Ізраїля, де досить швидко вдалося відродити у функції загальнодержавного засобу спілкування іврит – мову, яка довгий час не вживалась як розмовна. Суспільство, отже, мало виконувати одночасно два завдання – впроваджувати іврит і створювати розмовний побутовий лексикон.

В Україні ж за 25 років не відбулось ані значного кількісного збільшення українськомовних груп у столиці, ані суттєвого послаблення панівних позицій російської мови на більшій частині території.

Успіх Ізраїля і провал України в національній політиці зумовила одна, але дуже важлива для справи мовного плянування, обставина. Заснуванням Ізраїля керувала сильна, відповідальна за свій народ еліта, яка хотіла, щоб після пережитих лихоліть він мав свою державу. В Україні такої еліти прийти до влади не вдалось. Проросійські імперські сили виявились сильнішими.

Петрові Порошенкові досить лише поставити підпис

На жаль, і керівництво, обране після Революції Гідності, не визнає потреби дерусифікації країни. Стає все очевиднішим, що, попри тиск громадських активістів, Президент П. Порошенко не плянує скасувати Закон Ківалова-Колесніченка, хоча для цього потрібен лише його підпис під відповідним рішенням Верховної Ради. Прихильність президента до цього витвору русифікаторів Партії Регіонів підтверджує нещодавно оприлюднена в газеті „Україна молода“ інформація про заяву, яку він зробив для французького видання „Le Figaro“ ще в червні 2014 року. В цьому інтерв'ю президент України визнав рішення про позбавлення російської мови статусу регіональної, запровадженого в законі Ківалова-Колесніченка, помилковим і наголосив на тому, що подібні ескапади ніколи не матимуть його схвалення.

Варто зауважити, що країна, виданню якої дав інтерв'ю П. Порошенко, не схвалила і не ратифікувала „Європейську Хартію регіональних і міноритарних мов“, що її С. Ківалов і В. Колесніченко використали як базову для свого закону, хоча й з точністю до навпаки. У Франції цей європейський документ визнали таким, що суперечить Конституції Франції і загрожує цілісності держави. Різко негативну оцінку хартії дала політолог Івон Больман у праці „Мовні війни в Європі“, яка вийшла і в українському перекладі у видавництві „К.І.С.“ у 2007 році.

У відсутності державної політики підтримки української мови, цей обов'язок, як і в інших сферах суспільного життя, беруть на себе громадські організації і активісти. Вони засновують в містах мережу безкоштовних курсів української мови, розмовні клуби, провадять соціолінгвістичні дослідження становища української мови в різних регіонах, домагаються через судові позови позначення українською мовою товарів, стежать за вживанням державної мови у сфері послуг. Під тиском громадських організацій Верховна Рада зареєструвала три мовні законопроекти. Майбутнє покаже, чи вдасться патріотичній частині депутатського корпусу подолати опір керівництва і ухвалити закон „Про державну мову“, де визначальною є вимога створення інституції з функціями контролю за виконанням мовного законодавства.

Радіо „Свобода“

Лариса Масенко – доктор філологічних наук, професор Національного університету „Києво-Могилянська академія“.

Настав час писанкарства

Кожної весни перед Великоднем зростає зацікавлення громади писанкарством. Нижче вміщено кілька повідомлень з цієї теми.

КИЇВ

Георгій Лук'янчук

Маштабна виставка національного писанкарського мистецтва в Україні проводиться у столиці з 8 по 23 квітня, а далі подорожуватиме протягом року всією Україною і побуває у Європі. Це вже VII Всеукраїнський фестиваль писанки у Києві.

На Софійській та Михайлівській площах писанки є на всі смаки: від традиційних мотивів

до авангардних пошуків. На виставці показують рекордну кількість – 858 писанок. 374 з них розписані українськими художниками в авторському стилі. На Михайлівській площі виставлені писанки, що представляють традиційні розписи різних країв України, а на Софійській площі представлені авторські писанки-малюванки. Також на гостей чекає Всеукраїнська колекція традиційних писанок (понад 50 тис.), що представлятиме регіональні особливості України.

На фестивалі відкрився великодній ярмарок та ярмарок садівництва. Відбуваються численні конкурси писанкарів.

Відома майстриня Марина Саркісян. (Фото: Георгій Лук'янчук)

Писанки на Софійському майдані.

РІВНЕ

Увагу на столичній виставці привабила робота писанкарок Лілії Божинської та Олени Гусевої „Українські фортеці“. На ній, висотою в людський зріст, зображені найбільш значимі за своєю історією замки України. На передньому тлі – Дубенський замок із його легендарною Дівич-вежею. (Фото: Євген Цимбалюк)

ЧЕРКАСИ

8-23 квітня у Києві відбувається Всеукраїнський фестиваль писанок-2017. Від Черкащини вперше представляє свої роботи на цьому фестивалі Галина Тимошенко – член Національної спілки майстрів народного мистецтва України. В розмальовуванні їй допомагали чоловік Олександр та доньки Віра, яка навчається у Львівському державному коледжі декоративного та ужиткового мистецтва ім. Івана Труша, і Марія – учениця гімназії. На фото: черкаські писанкарки (зліва) Віра, Марія та Галина Тимошенко. (Фото: Олександр Костирко)

САВТ-БАВНД-БРУК, Нью-Джерзі

2 квітня Український історико-освітній центр при Консistorії Української Православної Церкви США провів уже четверту цього року школу писанкарства в будинку Сестрицтва Покрови Пресвятої Богородиці при Українській Православній Церкві св. Андрія Первозваного. Гостей навчали директор Центру Наталя Гончаренко й Оксана Пасакас. Юних гостей з Школи українознавства з Спрінг-Велій, Нью-Йорк, привезли Василь Кріль і Яна Грушко. На фото: навчилося писанкарства подружжя Роберт і Ліза Макуди. (Фото: Левко Хмельковський)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Кошт виборів був 6.5 млрд. дол.

ВАШІНГТОН. — Центр для чуйної політики опублікував 15 квітня свої обчислення коштів президентських і конгресових виборів 2016 року: загальна сума всіх видатків виносить 6.5 млрд. дол. Президентська кампанія, включно з правоборами, виносила 2.4 млрд. дол., а решта пішло на конгресові вибори. Беручи під увагу інфляцію, ця сума є небагато меншою від виборів 2008 і 2012 років. Політична кампанія тривала 596 днів. Кампанія демократичного кандидата у президента Гіларі Клінтон видала 768 млн. дол., а кампанія республіканського кандидата Дональда Трампа видала 398 млн. дол. Окрім того, Демократичний Національний Комітет та ліво-настроєні групи видали багато більше грошей в порівнянні з своїми республіканськими колегами. Однак, Д. Трамп одержав багато неплатної реклами, тому що він був нешаблонним кандидатом. („The Washington Post“)

■ Розвідка США перехопила розмови в Сирії

ВАШІНГТОН. – Американські військові й розвідувальні кола перехопили розмови між сирійським військом і хемічними експертами про приготування хемічної атаки, яка відбулася 4 квітня в північнозахідній провінції Ідліб. Про це 13 квітня повідомив агенцію новин „Сі-Ен-Ен“ високопосадовець уряду США. Внаслідок цієї атаки загинуло принаймні 89 осіб. США не знали наперед про атаку, тому що їхня розвідка перехоплює таку велику кількість матеріалу, що часто не має часу відразу обробляти його, аж поки не станеться якась подія, яка вимагає аналізу. Дотепер не знайдено доказів, що російські військові чи розвідувальні кола обговорювали атаку, але це може бути тому, що росіяни приховують свої комунікації, щоб вони не були перехоплені. („CNN“)

■ Депутат Думи: про „систему натиску“

МОСКВА. – Леонід Левін, голова Комітету інформаційної політики в Державній Думі Росії, вважає, що Радіо Вільна Європа/Радіо Свобода, „Голос Америки“ і агенція новин „Сі-Ен-Ен“ є частиною „ширшої широкомаштабної американської системи натиску на нашу країну“. Він це заявив 18 квітня під час засідання комітету, щоб перевірити, чи ці три американські засоби масової інформації підлягають російським законам. („Radio Free Europe/Radio Liberty“)

■ Менше американців гордяться

ПРІНСТОН, Нью-Джерзі. – Відома компанія опитувань „Гелуп“ оприлюднила 3 квітня висліди свого найновішого опитування про те, чи американці гордяться тим, що вони є американці. Рекордово низьке число, 75 відс., відповіло, що так. Думки опитуваних були поділені між партіями. 92 відс. республіканців відчувають гордість з того, що вони американці; серед незалежних цей рівень є 73 відс. Однак, серед демократів число тих, які гордяться бути американцями, впало до 67 відс. Один рік тому позитивно відповіли 78 відс. демократів. Також число демократів, котрі мало або взагалі не гордяться тим, що вони американці, зросло до 14 відс. (від 6 відс. минулого року). Аналітики „Гелуп“ вказують, що історично рівень патріотизму серед демократів залежав від того, котра партія була в Білому Домі, а серед республіканців він більш послідовний. („www.gallup.com“)

■ Українська школа знову діє

КАНБЕРА. – Посольство України в Австралії 10 квітня висловило схвалення з приводу відновлення Рідної української школи ім. Лесі Українки, яка відкрилася у Канберрі 1953 року та успішно діяла до 2006 року, але через брак учнів роботу припинила. В лютому цього року зусиллями української громади школа вдруге відчинила свої двері для нового покоління дітей Канбери. Наразі до школи зараховано 20 учнів віком від 5 до 14 років. Заняття відбуваються щонеділі при Українській православній автокефальній церкві св. Миколая. Учні вже виступили з концертом на Шевченковому святі 26 березня. („Укрінформ“)

Настав час очищення

У попередньому числі „Свобода” повідомила, що 7 квітня Оболонський районний суд Києва засудив колишнього командира розформованого підрозділу „Торнадо” Міністерства внутрішніх справ у Луганській області Руслана Онищенка та інших з цього підрозділу до позбавлення волі за створення злочинної організації, викрадення, ґвалтування і катування населення. Це був непростий процес: держава фактично визнала, що у складі добровольчих підрозділів на Донбасі опинилися особи з кримінальним минулим, схильні до злочинів. Настав час очищення.

„Торнадо” – це була добровольча чота патрульної служби особливого призначення, створена у вересні 2014 року після розформування батальйону міліції особливого призначення „Шахтарськ” за мародерство, який поділили на дві групи – „Свята Марія” та „Торнадо”. Колишній керівник Служби зовнішньої розвідки генерал Микола Маломуж заявив: Батальйон „Свята Марія”, який був створений Дмитром Корчинським, теж припинив своє існування. Чоту „Торнадо” (170 вояків) очолив Р. Онищенко (перше прізвище Абальмаз), який вже мав судимість – сім років за здобування грошей насильством.

Злочини окремих „добровольців” викликали осуд з боку населення на адресу усього добровольчого руху. Головний військовий прокурор України Анатолій Матіос підкреслив: „Трагічність ситуації полягає у незаконному позбавленні волі, знущанні над людьми і тортурами у вигляді сексуального насильства стосовно осіб чоловічої статі, створення за кримінальними канонами кругової поруки, яка полягала в тому, що всі ці люди повинні були здійснювати злочини в колективному вигляді. Все це записувалося на відео і так звана кругова порука на крові передбачала нерозголошення цих страшних злочинів”.

Претензії щодо іншого добровольчого батальйону „Айдар” призвели до формування на його основі 24-го окремого штурмового батальйону Сухопутних військ Збройних сил України. При цьому командування провело ретельний відбір військовослужбовців, які поповнили ряди новоствореного батальйону, тобто теж провело очищення від скомпроментованих „добровольців”.

Добровольчі батальйони виникли у квітні 2014 року, коли постала потреба протистояти російській агресії. Вони не мали єдиної системи управління, а деякі з них відмовилися вступати до офіційних структур (наприклад батальйони „Правого сектору” і „ОУН”). На Донбасі діють близько 30 добровольчих батальйонів. Вони стали символом героїзму, відваги та професіоналізму. Але були й винятки, що засвідчив київський суд. Настав час перетворення добровольчих батальйонів на регулярне військо і очищення їх від прибуд.

ІСТОРІЯ

Про вишивані вечорниці

Любов Дмитришин-Часто

„Вишивані вечорниці” – не тільки спомин, а й віддання належної шани давнім родам та вмілим жінкам, які плекали і розвивали в своїх родинях таке просте, нібито, ремесло. Вишиванка різнилась від іншої, залежно, в якій місцевості її вишивали.

От, на ту красну, що має в собі ще й чорну і синю волічку, кажуть „Борщівська”, а ота, що має обов'язково калинову гілочку, або хмелевий завиток, то з Полтавщини. І так, крок за кроком, можна перейти всі області України, бо всюди жіноцтво вишиває, вкладаючи в свої взори щось характерне для своєї місцевості. А там, де шумлять пшеничні поля, обов'язково знайдуться на полотні і золоті колоски, і червоні маки, і сині волошки, і дубове листя. Голубі незабудки, то вже всюди. І мусять бути, бо вони кажуть „Не забудь”.

На „Вишиваних вечорницях” в Америці, я ніби бачу рідний край, ніби я там, серед того буяння, яке є на вишиванках. Це дуже коротка данина тому чарівному слову, бо про вишивання можна б розказувати без кінця, і не тільки про красу і вишуканість візерунків, а про самих майстринь, що цю красу самостійно придумують і відтворюють на полотні кольористими нитками. Не стало б ні сторінок поважного журналу, ні навіть великої-превеликої книжки, адже це рукоділля не припиняється, а все більше розвивається. Радіймо з того і пишаймося.

А який чар криється у слові „Вечорниці”? Були вишивані, але були й просто вечорниці, де жінки пряли, виспівуючи сумних пісень:

Ой, там за горою,
та й за крем'яною
Не по правді жиє
чоловік з жоною...

А дівчата вклинювали інакші, веселіші жалі:

Бодай ся когут збудив,
що мене рано збудив,
Малая нічка мала,
я ще ся не виспала...

Ті милі змагання завжди пере-

ривали хлопці, вони ж не минали вечорниць, бо це була й своєрідна забава. Десь знаходилася карафка самогону і вже пішло по колу „на здоров'я”.

Тоді треба було, крім веселощів, напярсти веретено або й два ниток на майбутнє полотно, інакше – на чому ж будеться вишивати?

Десь, ніби крізь марево, проглядає до мене образ тих давніх вечорниць. На лавах попід стінами сидять дівчата й молодіці, прядуть. У тих лавах, в старих хатах, завжди були дірки, щоб ввіткнути куделю. Тому хату для вечорниць завжди вибирали стару, домовлялися з господарем, і сім'я на ту ніч вибиралася до родини. Вимазана глиною долівка чекала на парубочькі й дівочі ноги, які після котроїсь чарки вже не могли всидіти на місці.

Про ті давні вечорниці багато вже розказано, навіть в поезіях відтворено. А душа все шукає ще чогось, потаємного, навіть містичного. Тоді хлопці розповідали жарти, якісь страшні історії, посилали один одного на цвинтар, щоб приніс гілку з певного дерева, а тим часом за тим, що пішов, біг хтось, загорнутий в біле простирало. Чого тільки не видумували! І все при тім згадували Гоголівські „Вечори на хуторі біля Диканьки”.

Це свідчить про те, що селяни були переважно грамотні, письменні, навіть творчі. Бо хто ж пригравав їм на вечорницях до танцю? Грали їхні таки хлопці, сільські, які самотужки оволодівали смичком і вправно витинали то польки, то коломийки. Та так, що поза фіт-каючими в повітрі спідницями світу не було видно, пілюка біла аж до сволюка, що трохи нижче стелі. І бубон додавав ритму, без бубна не могло бути. Місця у сільській хатині було замало.

Але люди звикли, бо чи на Бойківщині, чи на Гуцульщині, де коломийка користується великою підтримкою, всюди мало місця, гори нависають. В Америці наша пам'ять з нами.

Норт-Порт,
Флориди

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda”.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ”

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода” або її видавця.

ЦІНИ НА ПЕРЕДПЛАТУ „СВОБОДИ”

ДРУКОВАНА „Свобода” (на папері)

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
80 дол.	45 дол.	90 дол.	50 дол.

ЕЛЕКТРОННА (www.svoboda-news.com)

40 дол. на рік для всіх

Передплатити можна кредитовою карткою з веб-сторінки www.svoboda-news.com, або зателефонувавши до відділу передплати на 973-292-9800, дод. 3040).

ДРУКОВАНА І ЕЛЕКТРОННА

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
85 дол.	50 дол.	95 дол.	55 дол.

Для тих читачів, котрі отримують друковане видання, передплата електронної версії „Свободи” коштуватиме всього на 5 дол. більше (щоб отримати цю знижку, треба телефонувати до відділу передплати на 973-292-9800, дод. 3040).

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

З нагоди 105-ої річниці першої пластової присяги

12 квітня 1912 року, першу пластову присягу склали гуртки у Львові. Голова Головної Пластової Булави вислала вітання пластунам по цілому світі з нагоди цієї історичної річниці.

Квітень для нас – особливий місяць. 105 років тому відбулася подія, що стала знаковою для, без перебільшення, всієї української спільноти. Тоді на вірність Богів і Україні присягнули перші пластові гуртки і цим самим розпочали славу історію організації, яка виховала у своїх лавах не одне покоління справжніх патріотів.

За 105 років український Пласт пережив багато моментів – і радісних, і складних. Пласт забороняли, пластунів нищили, але вільний дух і вірність присязі виявились вищими понад усе. Тому сьогодні хочеться скласти подяку усім тим попереднім поколінням, які зберегли і передали нам нашу організацію.

Схиляємо голови, вшановуючи пам'ять тих

пластунів, котрі героїчно боролися в лавах Українських Січових Стрільців, Української Повстанської Армії, тих, які згинули від рук фашистів під час Другої світової війни та яких перемолола у своєму горнилі радянська тоталітарна система. З боєм у душі згадуємо й тих наших Героїв, які поклали своє життя за усіх нас під час проведення Антитерористичної операції на сході України – Марка Паславського, Євгена Подольчука, Віктора Гурняка, Миколу Гордійчука. Пам'ятаємо!

Також хочеться подякувати тим пластунам, які свого часу змушені були покинути рідну землю в Україні і розлетілися, як птахи, по різних краях. Їм вдалося не лише зберегти наш Пласт, а

й розвивати його, залучати нові й нові покоління юнаків та дівчат. Дякуємо!

105 років Пластова ідея єднає тисячі людей. Для нас Велика Гра стала сенсом життя. Тож хай усі ті надбання і традиції, які ми отримали від наших попередників, не тільки продовжуються, а й розвиваються, вдосконалюються, поширюються. Вірю, що ми зможемо змінити цей світ на краще!

Від імені Головної Пластової Булави щиро вітаю Вас із 105-ою річницею Пласту. Завзяття вам, творчості та енергії у важливій справі виховання гідних українців-патріотів!

Будь тією зміною, яку хочеш бачити у світі!
СКОБ!

Марта Кандюк-Кузьмович
Голова Головної Пластової Булави

СФУЖО працює у 21 країні світу

Заснована у 1948 році з метою об'єднання жіночих організацій української діаспори після Другої світової війни навколо спільного бачення майбутньої незалежної України, Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) є важливою і прогресивною силою у світовій українській громаді. Наші складові організації, яких сьогодні налічується 31, працюють у 21 країні світу на чотирьох континентах, втілюючи культурні, освітні та гуманітарні проекти, спрямовані на підтримку українських громад в діаспорі та відстоювання прав жінок в Україні.

Як одна із засновниць Світового Конгресу Українців, СФУЖО представляє організоване жіноцтво у цьому координаційному органі української діаспори, а також уможливорює глобальну мобілізацію жінок навколо розширення прав і можливостей українських жінок в Україні і в діаспорі з метою їх повного та безперешкодного залучення до політичної, економічної і соціальної діяльності, дотримання принципів ООН та інших міжнародних стандартів щодо індивідуальних та колективних прав людини, забезпечення необхідної підтримки в питаннях

іміграції та оформлення постійного місця проживання для українок та їхніх сімей, які мешкають в закордонних громадах по всьому світу, підтримка та розвиток української культури, мови та релігійних традицій як в Україні, так і в українських громадах за кордоном, підтримка розвитку України як незалежної, стабільної демократичної держави, обмін інформацією щодо проблем, які безпосередньо торкаються жінок, серед яких торгівля людьми, побутове насильство та насильство за ознакою статі, соціальне забезпечення та сфера догляду, пошук належних відповідей на нинішню агресію проти територіальної цілісності і державності України, в тому числі залучення жінок у всі заходи та переговори щодо миру і безпеки.

СФУЖО досягає своїх цілей завдяки активній співпраці зі своїми складовими організаціями, пропонуючи їм міжнародний майданчик для вільного обміну ідеями та передовою практикою, пошуку рішень і глобальної солідарності в час політичних хвилювань.

СФУЖО підтримує сильну і активну присутність в ООН в Нью-Йорку та Женеві як неуря-

дова організація з консультативним статусом в Економічній і соціальній раді ООН (з 1993 року), а також спираючись на свою акредитацію при Департаменті публічної інформації в ООН (з 1990 року) та членство в Комітеті неурядових організацій при ЮНІСЕФ (з 1997 року). Деталі про участь СФУЖО в ООН можна довідатися на фейсбуці: WFUWO at the UN.

Підтримуйте СФУЖО! Ваші благодійні внески розширюють можливості для посилення впливу жінок на процеси побудови справедливої демократичної майбутньої для України. Долучіться до справи СФУЖО – єдиної міжнародної організації, яка об'єднує українських жінок, розділених океанами і кордонами, і допоможіть нам прокласти шлях до мирного і безпечного майбутнього для прийдешніх поколінь. За додатковою інформацією звертайтеся до нашої централі. Наша адреса: WFUWO, 145 Evans Ave., Suite 203, Toronto, Ontario M8Z 5X8 Canada. Тел.: 416-546-2491. Електронна адреса: wfuwo.office@gmail.com. Благодійні внески можуть бути спрямовані у СФУЖО за цією ж адресою.

Дякуємо Вам за фінансову та моральну підтримку!

Екзекутива СФУЖО

Щиро дякуємо усім українцям УККА очікує підтримку громади

У дні Великого Посту Острозька академія згадувала всіх своїх щирих друзів, які нас залишили, і дякувала їм за безкорисливу підтримку першого вищого навчального закладу східних слов'ян. Ми згадали покійних Єраста Гуцуляка, Марту Фішер-Слиж, Наталку та Івана Даниленків, Ярослава Соколика, Галину Левицьку, Яніну Якобчук, Миколу і Діонізу Ненадкевичів, Ірену Михалюк, Анну Винар, Василя Іваницького, Тараса Закидальського, Петра та Олю Саваринів, Олександру Хмельковську, Івана Фізера, Тимофія Кобу, Антіна Семенюка, Дмитра Грушецького та інших друзів Острозької академії. Саме за неоціненною допомогою і сприянням цих українців стало можливим відродження і бурхливий розвиток сучасної академії. Ми заснували багато персональних грантів імені вищезгаданих осіб для підтримки талановитих і знедолених студентів.

Національний університет „Острозька академія“ започатковує проект під назвою „Ті, хто відродили Острозьку академію“, у рамках якого друзі нашого університету – представники українських громад з-за кордону – будуть запрошені відвідати Острог, поділитися своїми спогадами про нелегке життя і зустрітися з нашими студентами та викладачами. У такий спосіб ми хочемо увічнити пам'ять про тих українців, які боролися за волю і незалежність України і продовжують підтримувати нас щодня.

У час Великодня студенти і викладачі університету щирозаочно вітають українські родини! У цей непростий для України час випробувань радість Воскресіння дарує надію на краще майбутнє для всіх нас, наших родин, нашої Батьківщини, об'єднує українців з усіх куточків нашої планети, наповнюючи їхні душі не лише святковим настроєм, але й думками про рідну землю.

Ми щиро дякуємо усім українцям за співпрацю!

Ігор Пасічник,
ректор Національного університету „Острозька академія“,
Острог, Рівненська область

Уже 77 років Український Конгресовий Комітет Америки (УККА) працює як найбільший представницький орган українців в Америці. З часу свого заснування в 1940 році УККА представляв інтереси нашої громади та підтримував оновлення демократії в Україні.

Особливо в цей важкий для України час УККА буде нові відносини з різними етнічними громадами, укріплює стосунки із старими, і також продовжує підтримувати постійний діалог з виборними посадовими особами і провідними політиками та старанно працює, щоб вирішити цілий ряд питань. Ці кроки мають вирішальне значення для нашої роботи, особливо з врахуванням того, що Україна продовжує захищати свою незалежність і територіальну цілісність від спонзорованих Росією терористів.

2017 рік є надзвичайно важливим для УККА, оскільки ми будемо відзначати 40-річчя Української Національної Інформаційної Служби (УНІС) – єдиного представництва української американської громади в нашій столиці. В цьому році ми також будемо відзначати

50-річчя створення Світового Конгресу Вільних Українців (СКВУ), якого УККА був одним із засновників та надалі залишається активною складовою організацією СКВУ.

УККА постійно представляє інтереси нашої громади і підтримує демократію в Україні – ці дві напрямні нашої місії залишаються актуальними і на сьогодні, як і в часі заснування УККА. Ми надалі працюватимемо для допомоги Україні та для добра наших громад. Ми продовжуватимемо наші зусилля праці в інтересах українського народу, щоб зберегти суверенітет і територіальну цілісність України в умовах триваючої російської агресії.

Але наші завдання ми можемо виконати тільки з Вашою допомогою! Робота УККА майже повністю залежить від фінансової підтримки наших членів. Тому ми просимо Вас сплачувати свої щорічні членські внески до Українського Народного Фонду (УНФ), бо без Вашої фінансової підтримки, значна і своєчасна робота УККА не може бути успішно виконана.

УККА

Виправлення помилки

У альманасі Українського Народного Союзу 2017 року на обкладинці у вірші Олега Ольжича „Незнаному воякові“ закрився „друкарський чортик“. Має бути:

О, вірте, всі мури земного впадуть,
Як серце обернеш у сурму.
Найвищі бо вежі духовності ждуть
Твого шаленого штурму.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Українці відзначають важливі дати в 2017 році

НЬЮ-ЙОРК. – У 2017 році українці всього світу відзначають важливі дати історії боротьби українського народу за свою незалежну державу, а саме 75-ліття створення Української Повстанської Армії (УПА), 70-ліття акції „Вісла“, 70-ліття Великого рейду УПА на Захід, метою якого було показати всьому світові, що Україна продовжує боротися за своє визволення від московсько-більшовицького ярма.

18 січня з ініціативи представників управ Товариства Вояків УПА в США, Організації Оборони Лемківщини в Америці та Об'єднання колишніх вояків УПА США і Канади відбулися сходни представників цих організацій у справі скликання представників всіх крайових громадських організацій і установ для створення Всегромадського крайового комітету для вшанування трьох вищезгаданих річниць. 4 березня відбулись установчі збори, на які було запрошено представників Українського Народного Союзу, Товариства Вояків УПА США, Організації Оборони Лемківщини в Америці, Об'єднання колишніх вояків УПА США і Канади, Українського Конгресового Комітету Америки, Закордонного Представництва Української Головної Визвольної Ради, Організації Оборони Чотирьох Свобід України, Пласту, Злученого Українсько-Американського Допомогового Комітету, Фондації Українського Вільного Університету, Спілки Української Молоді

Учасники установчих зборів Всегромадського крайового комітету.

в Америці, Союзу Українців Католиків „Провидіння“, „Нової Української Хвилі“, Об'єднання Жінок ООЧСУ, Союзу Українок Америки, Українсько-Американської Фондації „Воля“, Централі Українських Кредитових Кооперативів Америки, Крайового Комітету США для Визнання Голодомору геноцидом, Української Американської Координаційної Ради.

Збори обрали Діловий комітет у складі: голова – Зеня Ковальчин-Брожина, заступники голови Богдан Ковалик, Марійка Дупляк, Марко Гованський, Петро Потічний, Дмитро Возняк, Леся Гаргай, Рома Лісович. Пресові референти – Ліда Слиж і Микола Галів – українськомовні, Христия Котляр – англійськомовна.

Координатором Наукової конференції обрано Володимира Зарицького а Програмового комітету – Андрія Стасіва.

До Почесного комітету запрошено Митрополита Стефана Сороку, Митрополита Антонія, Посла України до США Валерія Чалого, президента УККА Андрія Футея та голову УАКР Ігоря Івдіяка.

Проведення урочистого вшанування річниць заплановано на 14 жовтня. За додатковими інформаціями слід писати до голови комітету З. Ковальчин-Брожини на адресу: UPA.Wisla@gmail.com.

Пресова референтура Комітету

Наукове Товариство ім. Шевченка

в Америці

запрошує

на доповідь

д-р Анни Процик

(Міський Університет НЙ)

Директора Секції

Історичних, Суспільних і Правничих Наук НТШ-А

**Політична думка і тактика
Михайла Грушевського під час
Визвольних змагань (1917-1921)
в оцінці російських інтелектуалів**

У доповіді розглядатимуться причини високої оцінки, яку приділяли Михайлові Грушевському як провідникові Української Центральної Ради чільні російські інтелектуали і політичні діячі. Згідно з оцінками російського історика Павла Мілюкова і правника барона Бориса Нольде, витончений політичний хист українського вченого був незрівнянно вищим за політичне дилетантство членів російського Тимчасового уряду, котрі перейняли провід імперії у березні 1917 року. Саме цим вони пояснювали успіх створення підвалин української незалежності доби Центральної Ради.

**у суботу 29 квітня 2017 року
о 6-й годині по пол.**

в будинку НТШ

63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

Вислали контейнер з допомогою

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 24 березня Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК) відправив в Україну перший у цьому році гуманітарний контейнер.

Основний вміст контейнера включає терапевтичне обладнання вартістю понад 100 тис. дол., яке було придбане завдяки щедрому спадкові Григорія Малиновського. Цей інвентар буде розподілено у Харкові, Дніпрі та Полтаві у пам'ять цього мецената. Багато українських воїнів та цивільних людей потерпають від тяжких травм і це обладнання прискорить їхнє одужання.

Також в інвентар цього контейнера входять два польові електричні велосипеди (для війська), два чотиримісні візки з дахом (для Тульчинського та Хмельницького регіональних спеціалізованих інтернатів для дітей з особливими вадами від народження до семилітнього віку); 40 пачок з медичним спорядженням,

інвалідні крісла, милиці, ходунки, переносні туалети, дитячі памперси, одяг, взуття, білизна, шкільне приладдя і речі персональної гігієни (для дітей в Авдіївці).

ЗУАДК висловлює подяку добровольцям та жертводавцям за допомогу у відправленні такої необхідної допомоги у контейнері. Маємо надію на подальший щирий відгук від громади, адже, на жаль, є ще багато потребуючих в Україні, які живуть у тяжких умовах і чекають на нашу підтримку.

ЗУАДК

Добровольці, які спакували контейнер з допомогою для України.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Окружний комітет провів збори

ПАРСИПАНИ, Нью-Джерсі. – Окружний комітет Нью-Джерсі Українського Народного Союзу провів 2 квітня в Головній канцелярії УНСоюзу річні збори з участю представників 25-го, 37-го, 42-го, 133-го, 155-го, 171-го, 269-го і 287-го Відділів.

Голова округи Оксана Станько відкрила збори і передала ведення президії у складі голови Юрія Симчика і секретаря Юрія Станька. Екзекутиву УНСоюзу представляли президент Стефан Качарай, головний секретар Юрій Симчик і скарбник Рома Лісович. Також була присутня рада УНСоюзу і секретар 362-го Відділу Люба Вальчук з сусідньої Пенсильванії.

Про діяльність комітету звітувала О. Станько. Вона зокрема відзначила успішну діяльність найкращого організатора комітету

Валентини Каплун, яка залучила до Округи вісім нових членів. Звітували організаційний референт Михайло Богдан, скарбник Володимир Гончарик, ревізор В. Каплун.

Президент С. Качарай доповів про фінансове становище УНСоюзу, страховий баянс (surplus) якого за останній рік зріс на 1 млн. дол. Скарбник Р. Лісович розповіла про фінансовий стан організації. Головний секретар Ю. Симчик докладніше з'ясував зростання членства УНСоюзу. Ю. Симчик позитивно оцінив сторінку УНСоюзу у Фейсбуку.

Обрано до складу комітету на наступну каденцію головою О. Станько, її заступницею Марію Дрич, секретарем Ю. Станька, скарбником В. Гончарика, організаційним референтом М. Богдана, контролерами В. Каплун і Михайла Козюпу.

Учасники зборів (сидять зліва): Стефан Качарай, Оксана Станько, Рома Лісович, Люба Вальчук, (стоять зліва): Юрій Станько, Юрій Симчик, Софія Держко, Ніна Більчук, Валентина Каплун, Марія Дрич, Ненсі і Михайло Богдани. (Фото: Рома Гадзевич)

Стефан Павло Одомірок, син Адріянни і Роберта Одоміроків, став членом 42-го відділу УНСоюзу. Його забезпечили бабуся Оля і дідо Стефан Рудики.

Никола Михайло Рудик молодший, син Николи і Келі Рудиків, став членом 42-го відділу УНСоюзу. Його забезпечили бабуся Оля і дідо Стефан Рудики.

Михайлина Никол Рудик, дочка Николи і Келі Рудиків, стала членкою 42-го відділу УНСоюзу. Її забезпечили бабуся Оля і дідо Стефан Рудики.

Запишіть
своїх дітей
і онуків
до
УНСоюзу!

Contact us:
888-538-2833

PREMIER NINE*

4%

ALSO AVAILABLE:
SELECT SEVEN – 3.5%*
STARTER FIVE – 3.0%*

ANNUITIES

* First year rate. Second Year Rate – 3.0%.
All annuity rates are subject to change. Not available in all states

Ukrainian National Association, Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
General Information: 800-253-9862 • Fax: 973-292-0900
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

УКРАЇНСТВО В СВІТІ

Вечір присвятили 100-річчю Олега Штуля

Данило Штуль

ПАРИЖ. – 16 березня у приміщенні Культурного центру при Посольстві України відбувся вечір з нагоди 100-річчя з дня народження Олега Штуля (1917-2017) на запрошення Українського літературного клубу під патронатом посольства.

Вступне слово виголосили голова Культурного центру Наталія Кочубей і голова Українського літературного клубу Оксана Мізерак. Потім було надано слово Данилові Штулеві, синові О. Штуля, який розповів про громадсько-політичні, публіцистичні та наукові досягнення батька. Він прочитав поему „Париж Олегові Штулеві“ Марти Калитовської, опубліковану у збірнику видавництва Наукового Товариства ім. Шевченка у 1986 році.

Опісля слово перебрав головний доповідач, провідний науковий співробітник Волинського краєзнавчого музею у Луцьку, автор книжки „Олег Штуль у боротьбі за Україну“ Богдан Зек.

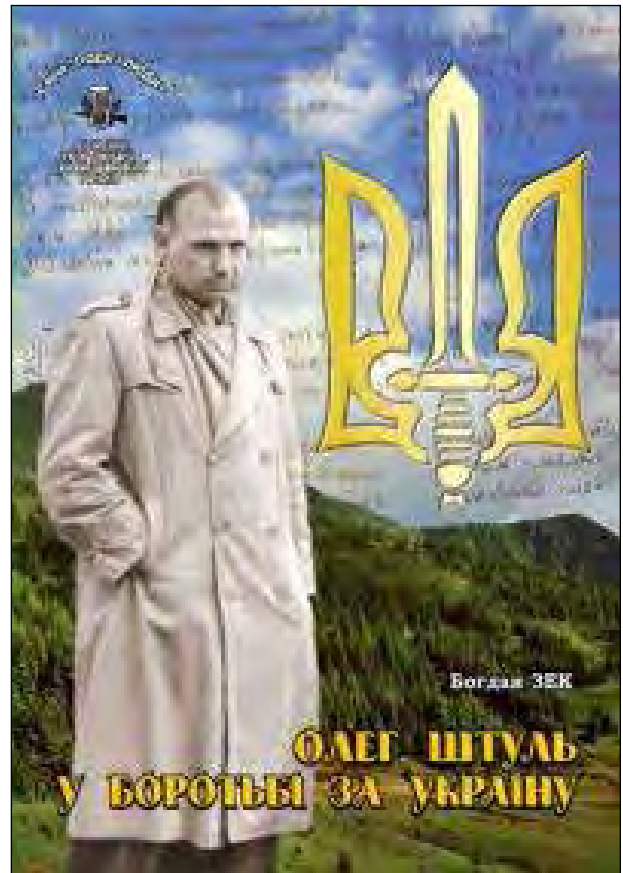
Автор нагадав, що батько О. Штуля, о. Данило Штуль, був великим українським патріотом, за що його між двома війнами переслідувала польська влада, переселяючи з парафії на парафію, не давала йому змоги діяти довший час серед місцевого населення. За радянської влади о. Д. Штуль був на 10 років засланий на північ,

після чого йому не довелося служити на Волині. Він служив сперше на Херсонщині, а потім у Києві, де спочив у березні 1967 року на Байковому кладовищі.

О. Штуль закінчив Православну духовну семінарію у Крем'янці, після чого переїхав на студії до Варшави, де став магістром слов'янської філології. Він вступив до Культурної референтури ОУН, брав участь в організуванні похідних груп у Кракові, потім був направлений у Київ. Після розгрому організації у Києві, його направили на Волинь, де він викладав у середній школі в Луцьку, а опісля був зв'язковим ОУН(м) до штабу УПА Тараса Бульби-Боровця, разом з яким був арештований і ув'язнений в концтаборі Заксенгаузен.

Після війни був діяльним при ОУН у таборах біженців і переселенців, аж до еміграції у Францію, де зайняв посаду головного редактора часопису „Українське Слово“, на якій працював 30 років, до смерті, написавши тисячі статей. Після смерті Андрія Мельника був обраним головою Проводу Українських Націоналістів.

На кінець вечора голова Репрезентативного комітету української громади Франції Тарас Горішний розповів про участь О. Штуля у заснуванні Світового Конгресу Вільних Українців в Нью-Йорку. Б. Зек підписував свою книжку, яку розкупили охочі.

Книга Богдана Зека „Олег Штуль у боротьбі за Україну“.

Українка стала однією із найвпливовіших жінок Австралії

ЕСЕНДОН, Австралія. – Науковець українського походження Наталка Суховерська потрапила до числа 100 найвпливовіших жінок Австралії. Про це йдеться на інтернет-сторінці Союзу Українських Організацій Австралії. Н. Суховерська спеціалізується на дослідженнях у сфері медичної фізики у центрі „Chris O'Brien Lifehouse“ та Університеті Сіднею. Загальна мета її робіт – використання іннова-

ційних технологій та фундаментальної науки для покращення лікування онкохворих та забезпечення високоякісних та ефективних моделей лікування.

За словами голови Союзу Українських Організацій Австралії Стефана Романіва, д-р Н. Суховерська також є активною членкою української громади Австралії.

100 найвпливовіших жінок Австралії – це пере-

лік, який вже п'ять років формує загальноавстралійська фінансово-економічна газета „The Australian Financial Review“ та один з найбільших банків країни „Westpac“ і включає „рішучих, енергійних жінок, які відповідають духові прогресу, допомагаючи сформувати насичене та всеохоплююче економічне та соціальне майбутнє для Австралії“.

СУОА

Створено інтернет-портал для українців

Якуб Логінов

КРАКІВ. – У Польщі живе вже 1.3 млн. українців, тому створено „Красіл“ – новий інтернет-портал для українців Кракова і Сілезії, який вже можна читати на Фейсбукі: www.facebook.com/krasil.net. Це спільний проект журналіста Якуба Логінова і Міхала Родака з краківського порталу LoveKrakow.pl.

За офіційними показниками, в Кракові живе вже 40 тис. українців, неофіційно їх може бути значно більше. У Верхній Сілезії є приблизно 150 тис. українців.

Краків пропонує багато місць праці як на простих посадах, які не вимагають кваліфікацій та знання мови, так і на більш спеціалізованих. У місті є багато представництв міжнародних корпорацій, яким не вистачає працівників

і шукають їх також серед українців. За 80 кілометрів від Кракова розташоване місто Катовиці, найбільша метрополія Польщі.

У Кракові і Катовицях досі не було джерела інформації, яке допомагало б українцям, заробітчанами і студентам влаштуватися на новому місці. Такі портали діють у Варшаві і зосереджуються на допомозі українцям, які для життя і праці обрали столицю. Офлайн-версія порталу www.krasil.net вже готова, про його офіційне відкриття буде повідомлено невдовзі на Фейсбукі.

UKRAINIAN SISTERS
THE BEST CARE FOR YOU OR FAMILY MEMBER

24 hours and 7 days per week services

- Compassion
- Kindness
- Responsibility

Ukrainian - American homecare agency
631-764-5388
631-727-4071
Ukrsistersag@gmail.com

Ікони мистця – це необароко

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – У приватній галерії „Елісаветград“ відкрилася виставка мистця з Олександрії, викладача тамтешньої художньої школи Олександра Охупкіна, який зображає Спасителя, Матір Божу, святих у обрамленні квітів, плодів, пшеничного колосся.

Традиційні облачення святих художник поєднує із вишиванками, живим українським кольоритом. Мистецтвознавець, професор Київської духовної академії Української Православної Церкви Київського Патріархату Дмитро Степовик такий стиль назвав необароко.

О. Охупкін розповів: „Я кожне літо проводив у бабусі в селі Павлиш, де у моїй душі зріло відчуття краси і гармонії природи. Під час навчання в училищі трапилось перемалювати ікону. В інституті належав до неформальної новаторської групи молодих художників „Ескадрон“. Деякі картини відвозив у невеликий салон, на Андріївсько-

Ікони-картини Олександра Охупкіна

му узвозі столиці. Там їх помітила відомий мистецтвознавець-етнограф Романа Кобальчинська, яка багато дала мені у розумінні української релігійної і народної традиції у художній творчості“.

Мистець – автор не лише картин-ікон, а й іконостасів. У 10 храмах (Олександрія, Київ, Кропивницький) вони зроблені його руками.

(Закінчення на стор. 16)

СUA нагородили в конкурсі „Благодійна Україна“

Орися Сорока

КИЇВ. – 29 березня переможцем національного конкурсу „Благодійна Україна“ в номінації „Допомога з-за кордону“ став Союз Українок Америки (СUA). Головну нагороду конкурсу – „Ангел добра“ представницям СUA вручила Віцепрем'єр-міністр з питань європейської та євроатлантичної інтеграції України Іванна Климпуш-Цинцадзе.

На церемонії нагородження у колонній залі Київської міської державної адміністрації серед багатьох гостей були присутні представники п'яти релігійних конфесій України, дружина Президента України Марина Порошенко, голова Наглядової ради Міжнародного благодійного фонду „Україна 3000“ Катерина Ющенко, Міністер культури Євген Нищук, Міністер освіти і науки Лілія Гриневич, директор видавництва „АБАБАГАЛАМАГА“

Зустріч представниці суспільної опіки Союзу Українок Америки в Україні д-ра Марії Фуртак (в центрі) і голови Житомирської організації Союзу Українок Олени Власенко з Мариною Порошенко (зліва) започаткувала розмову про проєкт реабілітаційного шпиталю в Житомирі.

Іван Малкович, провідник гурту „Мандри“ Сергій Фоменко, громадські й культурні діячі.

Творячи понад 90 років добрі справи для України, союзники ніколи не думали за похвалу чи винагороду. Вони дбали про збереження української культурної спадщини в діаспорі, створили Український Музей в Нью-Йорку, підтримували політв'язнів, представляли правду про Україну, пишучи листи і звернення до президента і сенаторів США, беручи участь в заходах ООН, Національній Раді Жінок США. Коли стала можливою безпосередня допомога Україні, СUA розпочав працю над проєктами, що торкаються складних проблем, які не вирішувалися в Україні через брак фондів або розуміння їх важливості.

Крім проєктів суспільної опіки – фінансової і матеріальної підтрим-

(Закінчення на стор. 16)

Про УВАН говорили на науковому форумі у Філядельфії

Доповідає Альберт Кіпа. (Фото: Стефан Фартушок)

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 6 квітня на форумі Релігійного Товариства Українців Католиків „Свята Софія“ США (ТСС А) та Осередку Праці Наукового Товариства ім. Шевченка у Філядельфії з доповіддю „Українська Вільна Академія Наук в США: реальності і майбутнє“ виступив президент УВАН проф. Альберт Кіпа. Доповідач ґрунтовно висвітлив історію діяльності цієї інституції, яку засновано в Нью-Йорку 15 квітня 1950 року зусиллями новоприбулих науковців.

Першим президентом УВАН у США був Михайло Ветухів. Після його смерті 1959 року президентом УВАН у США став Юрій Шевельов (до 1961 року), відтак Олександр Архимович (до 1970) та Олександр Оглоблин (до 1979 року), далі знову Ю. Шевельов.

При УВАН розбудовано центр української документації: Бібліоте-

(Закінчення на стор. 11)

Учасники зустрічі (зліва): Леонід Рудницький, Сергій Квіт, Олесь Кузьма. (Фото: Стефан Фартушок)

Пластунки з Нью-Джерсі обдарували дітей в Україні

Оксана Станько

ВИПАНИ, Нью-Джерсі. – Восени 2016 року місцевий відділ пластового куреня „Ті, що греблі рвуть“ вирішив вислати дарунки дітям пластунів-воєвків, які втратили життя або були поранені на фронті в східній Україні. У листопаді спаковано 17-фунтову пачку з зимовими шапочками, рукавичками і шаликами та вислано літаком в Україну. Речі жертвували члени куреня, а кошти пересилки покрили датки,

зібрані під час вечірки для молоді пів року раніше.

Пакунок надійшов до Лесі Федоренко, членки „Тих, що греблі рвуть“ у місті Чернівці якраз перед святом св. Миколая. З допомогою молодішої пластунки-юначки Насті Вербінської Л. Федоренко відшукала імена і адреси 34 дітей. Деякі родини мали по трьох потребуючих дітей. Н. Вербінська виготовила різдвяні картки, а Л. Федоренко написала зворушливі листи від св. Миколая. З дарунком кожна дитина

на або родина також одержала книжку „Легенда про кіборга“ Івана Дячука, що подарував автор. Л. Федоренко збирала групу людей, щоб особисто доставити подарунки дітям.

Пакунок потрапив до Львова, Тернополя, Києва, Кам'янця-Подільського, Кропивницького, Коломиї, Северодонецька в Луганській області та Авдіївки на Донеччині. Члени куреня в Америці були зворушені фотографіями усміхнених дітей в рукавичках і шаличках та з шапочками на головках.

Дівчатка з Києва, які отримали подарунки від св. Миколая.

Діти зі Львова, які отримали подарунки від св. Миколая.

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Книжковий фестиваль об'єднав Україну

Олександр Вівчарик

ЧЕРКАСИ. – 7-9 квітня уперше в місті відбувся книжковий фестиваль. Організувала його співзасновниця громадської організації „Книжковий маестро”, викладач катедри видавничої справи, редагування та теорії інформації Черкаського національного університету ім. Богдана Хмельницького Людмила Фіть.

Фестиваль був безплатним, затишним і цікаво оформленим. Він почався презентаціями для дітей, бібліотекарів, представників освітньої сфери. А далі було знайомство черкашан і гостей міста з провідними українськими видавництвами, прес-конференції, освітні майданчики, на яких проходили лекції дизай-

нерів, істориків, політологів, громадських діячів, а найголовніше – презентації книг сучасних письменників України і можливість придбати їх за нижчими, ніж зазвичай, цінами.

На фестивалі представили свої книги 50 видавництв з Києва, Харкова, Львова, Чернівців і Черкас. Свої презентації з автограф-сесіями запропонували сучасні українські письменники Василь Шкляр, брати Капранови, Леонід Кононович, Ірен Роздобудько, Мирослав Дочинець і багато інших. Серед молодих авторів Назарій Вівчарик виступав на двох майданчиках. Спочатку він представив збірку лавреатів Всеукраїнського конкурсу найкращих творів на сільську та аграрну тематику ім. Григора Тютюнника, у якій надруковано і його повість „Скарб”. Також він представив ще одну свою повість „П'ятеро як один”, яку видало тернопільське видавництво „Мандрівець”. Присутня на презентації заступник директора видавництва Тетяна Ухіна високо оцінила твір.

У фестивалі взяли участь також книготоргівельні фірми. Тільки зі Львова приїхали близько 40 учасників. Відвідали фестиваль близько 7,000 людей, здебільшого молоді. Під час благодійної акції вдалося зібрати 155 книжок для дитячого будинку.

Директор львівського видавництва „Кальварія” Петро Мацкевич сказав: „Ми, західноукраїнське видавництво, видрукували перші твори письменника з Київщини Леоніда Кононовича. Новий його твір надрукувало видавництво з Харкова „Фабула”. Отже, культура об'єднує Україну”.

Леонід Кононович розповів, як писав новий роман. (Фото: Олександр Вівчарик)

Закордонні українці допомагають армії

Сергій Кузан

КИЇВ. – Добровольча група „Вільні люди” вкотре подолала понад 800 кілометрів Донецької області, аби відвезти допомогу для українських військових. Завдяки канадському Фондові „Приятелі Збройних сил України” бійці отримали допомогу загальною сумою 137,190 грн.

Першою зупинкою стало місце розташування підрозділу Сил спеціальних операцій, до якого передали два особисті переносні комп'ютери, друкарницю, тактичні літні військові чоботи та рукавички, велику кількість медикаментів та журнал „Миротворець”.

Наступним пунктом стали позиції 22-го окремого мотопіхотного батальйону, військовослужбовцям якого передали медичне устаткування та речі гуманітарної допомоги від Злученого Українського Американського Допомогового Комітету. До підрозділу військової розвідки Міністерства оборони передали велику кількість медикаментів, багато військового спорядження.

Також інша група „Вільних людей”, завдяки підтримці Фонду „Приятелі Збройних сил України”, передала комплекти медикаментів для бійців 72-ї бригади поблизу Авдіївки, яка залишається „гарячою” точкою. Загальна сума медичних комплектів склала 600 дол.

Сергій Кузан – заступник голови провду „Вільних людей”.

Добровольці групи „Вільні люди” на Донбасі з прапором „Приятелі Збройних Сил України”.

Приїхали діти з Донбасу

Євген Цимбалюк

ДУБНО, Рівненська область. – 1 квітня на час весняних вакацій приїхала група школярів з міста Сватового на Луганщині. Зустрів та привітав гостей міський голова Василь Антонюк, який вручив кожному подарунки на згадку.

Юні гості з Сватова в Дубні. (Фото: Євген Цимбалюк)

Діти відвідали парк Тараса Шевченка, костел Яна Непомуки, Свято-Миколаївський монастир, храм Вознесіння Господнього та Дубенський історико-культурний заповідник. Після смачного обіду у „Солодкому домі” на дітей чекала розважальна програма на стадіоні „Спартак” та козацький куліш.

Вручено премії ім. Олесь Гончара

Георгій Лук'ячук

КИЇВ. – У Київському будинку письменників вдвадцять вручили щорічну Міжнародну недержавну українсько-німецьку премію ім. Олесь Гончара, яку заснували письменниця Тетяна Куштівська та підприємець Дітер Каренберг. Її лавреатами стали вже 125 молодих авторів, яким видано перші власні книжечки. Ця подія відбулася 3 квітня, у день народження письменника, якому нині виповнилося 69 літ.

На урочистості нагородження завітав Посол Німеччини в Україні д-р Ернст Райхель, який побажав творчих успіхів новим лавреатам, а також звернув увагу присутніх на рік німецької мови в Україні та української мови в Німеччині, який офіційно розпочнеться у вересні цього року.

Молодих лавреатів вітали засновниця премії Т. Куштівська, дружина О. Гончара Валентина Данилівна, письменник Дмитро Павличко, який наголосив, що вершиною творчості Олесь Гончара є роман „Собор”, перекладений на багато мов.

Промовці у виступах подякували всім, хто впродовж 20 років сприяв молодіжному конкурсowi: нинішньому голові журі Петрові Пере-

бийносові, Іванові Драчеві, який головував упродовж багатьох попередніх років, мистцям, які підтримували конкурс, зокрема, Д. Павличкові, Віталієві Абліцову, Галині Тарасюк, Олесеві Лупієві, Любові Голоті, Лесі Гончар, Русланові Найді, Марії Сметанській.

У номінації „Проза” перемогли київська вчителька Ганна Чіпка за роман „Гривна”, психолог Марія Карп'юк за збірку оповідань „Дорога додому”. У галузі „Поезія” перше місце посів редактор електронного журналу „шТОРОР” Кирило Поліщук з Кропивницького за збірку „Ліс, про який ніхто не знав”. У номінації „Публіцистика” нагороду дістав випускник військової академії Назар Пічак з Івано-Франківська за художньо-публіцистичний нарис „Обличчя війни, антивоєнні уроки Олесь Гончара”. Наймолодша учасниця конкурсу Софія Мостова з села Жизномир на Тернопільщині відзначена за літературознавчу працю „Олесь Гончар – захисник рідної мови”.

Виконавчий директор Всеукраїнського фонду відтворення видатних пам'яток історико-архітектурної спадщини ім. О. Гончара Валентина Іршенко нагородила засновників премії відзнакою фонду – пам'ятною статуеткою з написом „Бережіть Собори своїх душ” та дипломом.

Під час вручення нагороди (зліва): Тетяна Куштівська, Посол д-р Ернст Райхель, перекладач, дружина Олесь Гончара Валентина Данилівна, голова журі Петро Перебийніс, голова Спільки письменників Михайло Сидоржевський, письменник Дмитро Павличко.

У Києві була виставка родини мистців

Олександр Костирко

КИЇВ. – 30 березня в Будинку художника на Львівській площі відкрилась персональна виставка родини черкаських мистців Теліженків, яка діяла до 9 квітня. На ній представлені витинанки Заслуженого художника України Миколи Теліженка, монументальний рушник та вишиті картини Заслуженого художника України, відомої на весь світ майстрині Олександри Теліженко та графіка і моза-

їчний набір із трьох колекцій одягу їхньої доньки Олеси Теліженко. Усього понад 150 робіт.

Олександра Теліженко у день свого народження подарувала рушник з символічно-промовистою назвою „Леля“ учасникам Антарктичної експедиції, які вирушали у край вічного снігу на цілий рік.

На витинанках М. Теліженка можна знайти все – від ритмів Трипілля до Різдва на Майдані. Мистцєві вдалося підняти українську витинанку на належну їй височінь.

Родина Теліженків на відкритті виставки. (Фото: Олександр Костирко)

Поставили пам'ятник письменникові Юрієві Горлісу-Горському

Світлана Орел

РОЗУМІВКА, Кіровоградська область. – Автор легендарної книги „Холодний яр“ Юрій Горліс-Горський був у селі Розумівці, яке у 1920-их роках чинило відчутний спротив більшовицькій навалі. Саме тут відбувся останній нерівний бій отамана Чорного Ворона (Миколи Скляра) та його 300 побратимів з численною червоною кіннотою.

29-30 квітня у Холодному Яру відзначатимуть 100-ліття Вільного козацтва. Вшанування розпочнеться з відкриття пам'ятника Ю. Горлісу-Горському в Розумівці. Стелу у формі книги створив скульптор Віктор Френчко, а виконати його задум допомогли благодійний фонд депутата Верховної Ради Станіслава Березкіна „Добровір“ та фермер з Розумівки Володимир Шепелюк.

Пам'ятник встановлено на місці останнього бою отамана Чорного Ворона. У 1942 році Ю. Горліс-Горський приїздив до села, організував поминки та вшанування холодноярців.

Скульптор Віктор Френчко біля щойно встановленого пам'ятника. (Фото: Світлана Орел)

3 України представили фільм про війну

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – 24 березня в українській столиці почався фестиваль документального кіно про права людей „Docudays UA“. Цьому фестивалеві вже 17 років. І щороку він збирає все нових мистців з Європи, Америки та Африки. На фестивалі відбулися прем'єри фільмів

про політв'язня путінського режиму кінорежисера Олега Сенцова та війну на сході України „Процес“ та „Війна химер“.

В основну конкурсну програму фестивалю цього року потрапила лише одна українська стрічка „Війна химер“. Зняли її мама та дочка Марія та Анастасія Ставицькі. Фільм переносить гля-

дача на Донбас, у батальйон під однойменною назвою „Донбас“. В пекельне літо 2014 року Настя проводить свого хлопця на війну, а сама знімає те, що бачить в Києві і прифронтових містах. Її коханий Валерій теж фільмує трагічну реальність війни. Він потрапив у жакливі Іловайський котел і втратив своїх найближчих побратимів. Під час триваючої війни вони відверто говорять одне одному про свої почуття.

Це чуттєва історія їхньої подорожі до лінії фронту та спроби спільного життя опісля всього. Головні теми фільму – смерть, любов і війна. Це емоційне нагадування всім про те, що війна не залишається десь далеко, вона привидом-химерою оселяється в домі, приходять згадки про загиблих рідних людей, снами про мертвих товаришів.

Кінофестиваль тривав до 31 березня.

Бережанці виступили на Київщині

Тетяна Будар

БІЛА ЦЕРКВА, Київська область. – 16 березня народний аматорський театр української пісні „Золота Липа“ Бережанського районного будинку культури побував у Білій Церкві на запрошення Національного аграрного університету з концертною програмою „Українських вечорниць“, присвяченою 10-й річниці катедри садово-паркового господарства.

Концерт проходив у вигляді,

де кожний учасник міг проявити свій талант. Майстерно виступили скрипаль Володимир Антонів, соліста Василь Керницький, Марія Лихолат та Ольга Козак розважали глядачів галицькими жартами.

Окрім концертної програми, було представлено виставку робіт народних умільців Бережанщини – художню різьбу по дереву любительського об'єднання „Орел“ (керівник Надія Троян), Івана Сівки з села Демня, вироби з соломки Івана Пришляка, вишивки О. Козак та Наталі Сівки.

Народний театр української пісні „Золота Липа“ на сцені Національного аграрного університету у Білій Церкві. (Фото: Марія Венгрінович)

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ
ІНСТИТУТ АМЕРИКИ ІНК.

запрошує на Святкування

90-ліття
Таїси Богданської

Концерт і Прийняття
в суботу 29 квітня 2017р.

о 3:00 пополудні

в залі Укр. Народного Дому

140 Prospect Ave., Irvington, New Jersey

Контактна Інформація:

Tel: (917) 747-7996 або

(858) 722-6652

НОВІ ВИДАННЯ

Новий погляд на Голокост

Оксана Левантович

Львів. – В Українському Католицькому Університеті (УКУ) 28 березня відбулися презентація та обговорення книги відомого історика Тімоті Снайдера про Голокост – „Чорна земля”, яку переклали і видали українською мовою. Науковий редактор перекладу, координатор міждисциплінарної програми з публічної історії УКУ Володимир Склокін відзначив, що Т. Снайдер пропонує власну оригінальну інтерпретацію подій, про які вже сказано і написано дуже багато, адже Голокост – одна з центральних тем наукових досліджень і публічних дискусій на Заході. „Йдеться про Голокост на території всієї Європи, а не лише на українських чи польських землях”, – каже В. Склокін.

В останньому розділі книги „Наш світ” автор вказує на загрози, пов’язані з агресією Росії, внаслідок чого відбувається поступове повернення ідеї етнічної війни з намаганням знову руйнувати держави і бажанням знайти нового офірного цапа, який відповідатиме за занепад світу.

В. Склокін розповів:

„Мені випала приємність бути присутнім на певних етапах підготовки цієї праці у 2013-2014 роках, коли відбувалися події Євромайдану. Тоді Т. Снайдер був у Відні, в Інституті наук про людину. Ми з ним багато спілкувалися і я бачив, як події,

які відбувалися тоді в Україні, впливали на його інтерпретацію Голокосту. Зокрема теза про руйнування держав і бездержавності, що відбувалося на східній Україні та в Криму.

І це занурення в події Голокосту допомагали йому краще розуміти політику Росії. Водночас із книгою „Чорна земля” він писав багато публіцистичних текстів, присвячених подіям Євромайдану. І це дуже гарний приклад, як можна дивитися на минуле з перспективи сучасності”.

Т. Снайдер висуває основною тезою подвійне руйнування держав нацистським і радянським режимами. Він пояснює, що причиною винищення євреїв стала не всесильна бюрократична модерна держава, яка поєдналася з нацистською антисемітською ідеологією, а навпаки – процес руйнування держав у Центрально-Східній Європі, особливо в зоні подвійної окупації, яка охоплює території західної України, Польщі та Балтійських країн. І саме ці держави стали подвійним інкубатором для Голокосту: в них відбулося поєднання нацистської ідеології з місцевими умовами і політичними прагненнями місцевого населення.

„Таким чином Снайдер, – каже В. Склокін, – підважує традиційну інтерпретацію про Голокост як наперед запланований задум Гітлера і каже, що винищення євреїв – це непередбачуваний наслідок колоніальної війни, руйнуван-

ня держав і бюрократичних інституцій, які позбавили євреїв правового захисту, котрим вони користувалися до того”.

Своїми враження про книгу поділився професор УКУ Ярослав Грицак:

„Спершу варто наголосити, що книга, яка зробила з Тімоті Снайдера всесвітньовідомого історика, називається „Криваві землі” і є найбільш відомою його працею. І дуже важко писати іншу книжку після дуже доброї, бо всі будуть рівняти до попередньої. Т. Снайдер хотів написати працю, яка хоча б дорівнювала попередній. Зразу скажу, що книга „Чорна земля” є не кращою, а слабшою – і це також видно по реакції рецензій. Майже кожна рецензія має дуже сильну негативну складову. Втім, найсильніша і найсуперечливіша теза цієї книги – не про генезу Голокосту, а про те, що Голокост стався через Україну. Тому й така назва – „Чорна земля”, тобто український чорнозем. Насправді Т. Снайдер пробує змінити центр вивчення Голокосту: коли раніше говорили про винищення західних євреїв і табір Ашвіц, то тут акценти зміщуються на Схід. Ця книга написана за формою „Польща плюс”, коли Східна Європа не є периферією – навпаки, саме там, зокрема в Україні, відбувається центральна історія ХХ ст.

Т. Снайдер показує, що присутність держави, навіть найгіршої, – краще, ніж її відсутність. Бо тоді це призводить до деструктивного сценарію. Тому автор називає Гітлера екологічним анархістом, який свідомо знищує державу. Але Гітлер не єдиний анархіст – його попередником був Сталін. Відтак територія між Балтійським і Чорним морями зазнала процесу подвійного руйнування держави. Спочатку в 1939 році прийшов Сталін і зруйнував усе це „узбережжя”, яке стало західним пограниччям Радянського Союзу. А потім на цю територію прийшов Гітлер – і зруйнував її вдруге. Це значною мірою призвело до сценарія Голокосту.

Т. Снайдер ставить дуже сильний акцент на важливості всієї поділеної території у ХХ ст. Він чітко пояснює, як пляни Гітлера щодо України і щодо Голокосту виникають з поразки Німеччини у 1917 році. Він робить крок до концепції тридцятилітньої війни ХХ ст.: тобто війни, яка почалася в 1914 році, а закінчилася в 1945 році.

Хоч тут варто зазначити, що Гітлер не мав чіткого плану Голокосту і не передбачав повного винищення

євреїв. Немає жодного документу, де було б сказано, що всіх євреїв треба винищити. І до кінця війни існував так званий „мадагаскарський плян” – суть його в тому, що євреїв, які виживуть, мали вислати на острів Мадагаскар. Через це виникла гіпотеза, що ідея винищення всіх євреїв з’явилася влітку 1941 року, коли Гітлер окупував Україну. Але ця думка у більшості досліджень є маргінальною – у Т. Снайдера вона стає центральною. Окремі тези, які у нього звучать переконливо, насправді є гіпотезами. Зокрема це стосується радянської окупації 1939-1941 років. Автор пише, що Радянський Союз свідомо потурав місцевим комуністам-націоналістам і дозволив їм зберегти місцеві інституції. Цього насправді не було.

Загалом теза книги є перебільшеною – так би мовити, занадто сильною. Вона потребує дуже великої роботи далі. Але в цьому можна побачити і плюс, адже перед нами відкривається новий простір для дискусії, якого часто українські історики не помічають і не розуміють важливості українського питання. Ця книга Т. Снайдера має мотивувати писати про Україну в інший спосіб – усвідомлюючи, по-перше, наскільки цікавою є Україна, а по-друге, як через вивчення цього процесу можна прогнозувати майбутнє.

Без сумніву, важливість книги – у її масштабності, глобальному контексті, який вона охоплює. Після цієї праці мені буде легше говорити про відповідальність українців за Голокост. Автор не знімає з нас відповідальності – навпаки, робить процес вибачення набагато природнішим”.

Свою книжку отримали Сарни

Євген Цимбалюк

САРНИ, Рівненська область. – Багаторічні краєзнавчі пошуки директора Сарненського історико-етнографічного музею Раїси Тишкевич втілилися в книгу „Сарни”. Це своєрідна візитівка міста від минулих до сьогодення. Місто, яке народилося наприкінці XIX ст. на перехресті залізничних колій,росло до населеного пункту з майже 30 тис. мешканців. Книга складається з 11 розділів і розповідає про визвольні змагання 1917-1921 років, час Другої світової війни, сьогодення міста.

Презентація видання відбулась 26 березня у центральній районній бібліотеці з участю багатьох жителів міста.

Письменник вдався до гумору

Борис Ревчун (зліва): представляє книгу „Усякі думки в чотири рядки”. (Фото: Літературно-меморіальний музей Івана Карпенка-Карого)

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – Гуморист, філософ (хоча й економіст за фахом), карикатурист та музикант Борис Ревчун видав книгу „Усякі думки в чотири рядки”, презентація якої відбулася 4 квітня у міському літературно-меморіальному музеї Івана Карпенка-Карого.

Це його перша поетично-гумористична книга, бо прозовий дорожок Б. Ревчуна (псевдо Музиченко, Заволока, Григор’єв) відомий не перший рік. Автор розкрив таємниці своїх псевдонімів, які письменниця Надія Частакова назвала ревчунізмами.

Автор, розповідаючи про видан-

ня, сказав: „Це мій життєвий досвід, мої університети, моя громадянська позиція, мої політичні симпатії чи антипатії. Читаючи книгу, фактично можна пізнати моє життя і наше суспільство, взаємини між народом і можновладцями, святими і грішними, дурнями і розумними, чоловіками і жінками, старими і молодими, майстрами слова і графоманами”.

Із цього монологу уже можна зробити висновок про афористичність мислення автора, яке відзначив проф. Григорій Клочек, порівнявши його з афористичністю творів Ліни Костенко. Тільки відома поетеса зодягає їх у форму філософської лірики, а Б. Ревчун – у форму гумористичних чотиривіршів.

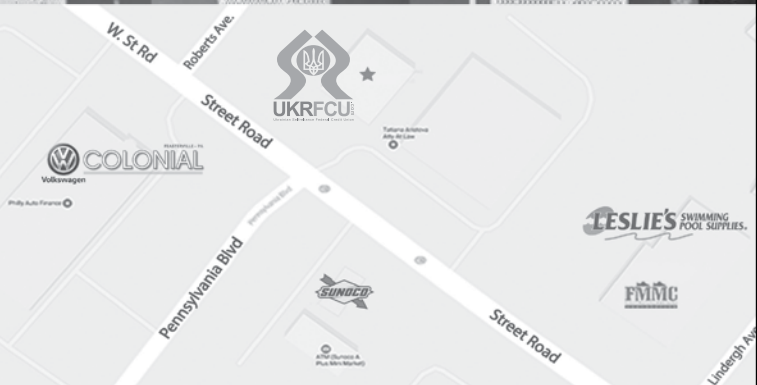

NOW OPEN

Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

Visit Our New Location!
Завітайте до нашої нової філії!

— (215) 725.4430 —
221 W. Street Road • Feasterville, PA 19053

Це найкраще місце для збереження ваших ощадностей!

Інтернет: www.sumafcu.org

Завантажте наш мобільний додаток для зручності контролю за рахунками!

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг' Валі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

СУА нагородили...

(Закінчення зі стор. 11)

ки дитячих будинків і дітей-сиріт України, літніх, знедолених людей та сімей, які не можуть дозволити собі необхідну медичну допомогу, СУА спонсорує і передає світовий досвід в рамках гуманітарних програми, які раніше не існували в Україні.

СУА став головним жертводавцем Інституту психічного здоров'я та травмотерапії „Простір надії“ при Українському Католицькому Університеті (УКУ), який надає щодня безоплатні психологічні послуги постраждалим від війни та став центром освітніх іноваций, вперше запровадивши світові практики психотерапії.

СУА спонсорував освітній проєкт „Лікарі об'єднуються заради допомоги дітям“ на чолі з д-ром Генадієм Фузайловим з Бостону.

Заснування в 2012 році лекторію жіночих студій в УКУ створило майданчик для дослідження і поширення знань про жінок в усіх ділянках громадського, наукового, літературного життя.

За останні три роки війна з Росією спричинила тяжку гуманітарну ситуацію в Україні. В рамках програми СУА „Допомога жертвам української війни гідності“ союзники висилають гроші, одяг, ліки пораненим воякам і їх сім'ям, сім'ям загиблих, іграшки для дітей-сиріт, медичне устаткування,

медикаменти шпиталю, де лікують поранених, спонсують табори для дітей переселенців, сімей військових. В рамках акції СУА „Адоптуї сім'ю загиблого героя“ 12 відділів СУА щоквартально передають 300 дол. для вдів з сиротами.

Стипендійна акція СУА цього року відзначатиме своє 50-річчя. Якщо до 1991 року її стипендіатами були українці Польщі, Бразилії, Аргентини, Румунії, інших країн, де живуть українці, то як тільки відкрилась можливість допомогати потребуючим дітям в Україні, СУА поширив цю акцію і в Україні. Серед стипендіатів минулих років – чемпіонка світу з шахів Марія Музичук, співак французької опери Василь Сліпак, який добровольцем пішов на війну і посмертно нагороджений званням Героя України, ректор УКУ о. Богдан Прах.

У 2017 році Україна вперше на державному рівні відзначила добродійну працю СУА. „Це визнання є великою честю для союзників, підтвердженням, що багатолітні мрії, віра і праця нас і попередніх поколінь української діаспори не були даремними – тепер усі українки працюють разом, щоб Україна стала могутньою і справедливою державою“, – сказала голова СУА Маріянна Заяць.

Для участі в цьогорічному конкурсі „Благодійна Україна“ було подано 744 заявки в 15 основних,

Представниця Союзу Українок Америки Марія Фуртак (зліва) і голова Житомирської організації Союзу Українок Олени Власенко з головною нагородою національного конкурсу „Благодійна Україна“ – „Ангелом добра“.

трьох індивідуальних та чотирьох спеціальних номінацій. Конкурентами СУА у номінації „Допомога з-за кордону“ на останньому етапі конкурсу були „Карітас“ (Польща) і Координаційне бюро Турецького агентства із співробітництва та координації в Україні.

СУА об'єднує 70 відділів в США. Партнерами є численні українські і американські інституції Америки, які безкоштовно або зі знижками надають приміщення, розміщують рекламу, допомагають в проведен-

ні акцій, пересилають гуманітарну допомогу.

Мета СУА – не тільки підтримати матеріально потребуючих, але і долати безнадію серед простих людей, показуючи, що не все продається і купується, що є діяльне співчуття, що спільними зусиллями Україна переможе і стане чудовою країною для всіх її мешканців.

Орися Сорока – заступниця голови 137-го Відділу СУА в Кліфтоні, Нью-Джерсі.

Марін Ле Пен іде...

(Закінчення зі стор. 2)

Ліві на цих виборах – явні сторони. Президент і провідник соціалістів Франсуа Оланд, вважаючи на свій рекордний антирейтинг, вирішив за краще не кандидувати. Його партія виставила кандидатом Бенуа Амона. На даний час політик має підтримку близько 10 відс., що є закономірним результатом розчарування французів правлінням соціалістів.

Радикально лівий кандидат Жан-Люк Меланшон має підтримку 15 відс. французів. Головне, що про нього варто знати українцям, – з точки зору політика, в нашій країні уряд складається з „ультранационалістичних неонацистів“, яке про-водить масові злочини проти росій-

ськомовного населення.

Та головна цифра у соціопитуваннях – це 34-35 відс. невизначених. Саме ці люди можуть зробити королем і повторити „ефект Трампа“.

Які наслідки чекають Україну

Е. Макрон виступає за нову Європу, опорами якої будуть Франція та Німеччина. Тому для України його перемога – великий шанс. „А Фійон та Ле Пен – це катастрофа для України, яка повністю вийде з радарів європейської та світової політики та залишиться як кістка на дорозі голодного вовка – Путіна“, – вважає політолог професор Олександр Мельник.

Можна припустити, що ті французи, які не визначились з вибором, побоюються енергійного, проте недосвідченого Е. Макрона, але

й не бажають підтримувати занадто радикальну М. Ле Пен. Так само можна припустити, що серед цих людей багато таких, хто соромиться говорити соціологам, що вони підтримують М. Ле Пен. Якщо це так, вона цілком може повторити шлях Д. Трампа.

„Ефект Трампа“ по-французьки

Американський президент мав приховану підтримку виборців, які не хотіли говорити про свій вибір. Набір його протестів, проте надійних гасел і обіцянок повернути працю безробітним зробив свою справу, і він переміг навіть у штатах, де традиційно переможцями були суперники.

Нинішні перегони у Франції весь час дарують насподіванки та викликають на сміття всі прогнози аналі-

тиків та журналістів. Так було, коли Ф. Фійон став успішним кандидатом. Так було, коли соціалісти визначились, кого виставити на перегони. Так було, коли Е. Макрон став фаворитом перегонів.

Але після стрімкого початку євроскептики отримали низку поразок. Виявилось, що багато їхніх обіцянок і гасел відірвані від суворой реальності. А досвідчені суперники тим часом перехоплюють ініціативу. У Нідерландах головний друг Марін Ле Пен, керівник радикально правих Герт Вільдерс уже програв вибори у парламент більш виваженим консерваторам. Тож і кампанія М. Ле Пен не обов'язково приведе її до успіху.

Еспресо ТВ

Дмитро Гомон – український журналіст-міжнародник, Київ.

Ікони мистця...

(Закінчення зі стор. 10)

Олександр Охупкін

Тепер у храмі села Погоня, що під Коломиєю, готується до відкриття вишиваний іконостас, виконаний частково на основі його робіт.

„У Росії не сприймають одухотворення природи так, як це прийнято у українців, – розповідає мистець. – Для нас це органічно, буквально закладено у нашому естві. І важко уявити духовно розвинену людину, яка б відкидала такий підхід. Звісно, мені хотілося б дожити до того часу, коли Україна матиме свою помісну Церкву, хотілося б вірити, що в моїх роботах проглядається образна канва нової ікони. А чи стане вона іконою нової Церкви, чи залишиться просто релігійним живописом, вирішить час“.

Про УВАН...

(Закінчення зі стор. 11)

ку ім. Володимира Міяковського – (50 тис. одиниць) та Архів ім. Д. Антоновича (з різних періодів історії України). Їх організатором і директором (ще з Авгсбургу) був Володимир Міяковський, пізніше Василь Омельченко. Напередодні 20-ліття з дня народження Тараса Шевченка з ініціативи Анни Процик в УВАН відновлено Інститут Шевченкознавства.

Сьогодні УВАН у США має відділи: історичний, філософський та філологічний; економічних та суспільних наук; природничих та медичних наук; фізико-хімічно-математичних та технічних наук; і мистецьку кураторію.

Від початку свого існування головним завданням УВАН у США була науково-видавнича діяльність українською та англійською мовами, започаткована у 1951 році публікацією „Автограф Шевченка 1860 року“ та першим числом „Анналіс“ („The Annals of the Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the U.S.).

Загалом за 1950-1980 роки УВАН у США видала понад 90 книг українською і англій-

ською мовами. Видано або перевидано низку творів українського красного письменства, які не могли пов'язатися в УРСР. УВАН у США видає також інформативний „Бюлетень“ та „Вісті УВАН у США“.

Поряд із видавничою діяльністю УВАН у США влаштувала наукові доповіді, сесії, конференції, ювілейні відзначення, мистецькі виставки і концерти. За період існування УВАН у США відбулося понад 2,000 наукових засідань, на яких виголошено понад 2,100 доповідей.

УВАН тісно співпрацює із численними інститутами Національної Академії Наук України, національними університетами „Кієво-Могилянська академія“ та „Острозька академія“, НТШ у Львові, Українським Вільним Університетом в Мюнхені, Чеською академією наук і мистецтв.

Серед почесних гостей вечора А. Кіпа привітав професора Школи журналістики Кієво-Могилянської Академії д-ра Сергія Квіта та Олеся Кузьму, екзекутивного директора Української Католицької Освітньої Фундації в Чикаго, і вручив їм комплекти найновіших видань ТССА.

Товариство „Свята Софія“ США

Користайте тепер -
відсотки та умови на моргеджах найвигідніші!

Звертайтеся до
Кредитівки Самопоміч
Нью Йорк

3.90%* APR

незмінний відсоток
25-ти річний термін

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне бюро:

108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888 - SELFREL

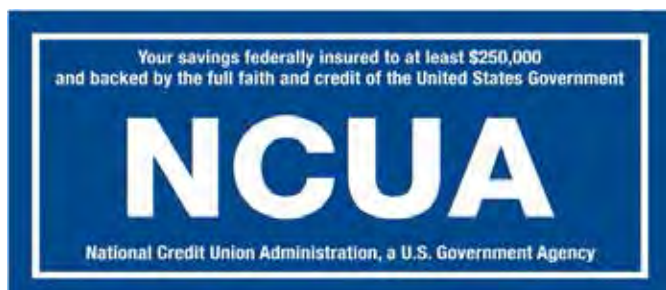
Вигідно росташовані філії:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

SRNYFCU NMLS# 699320

*Потрібно 20% завдатку; 1-4 родинний дім для вжитку домовласника; без нараховування точок (no points); нема штрафу за передчасне сплатення позички; 300 місяців до сплати; \$1,000 позичка коштує \$5.22. Відсотки на позичках можуть змінитись в будь-який час без попереднього повідомлення. APR - Annual Percentage Rate, в річному відношенні.

Близька, мов лікоть...

(Закінчення зі стор. 1)

коли хто хоче і на стільки часу, як хто хоче.

По-перше, віза видаватиметься тільки на 90 днів протягом кожного року. По-друге, „безвіз“ не стосуватиметься Великої Британії та Ірландії. Але можна їхати до всіх інших країн ЄС і також до Швейцарії, Норвегії, Ісландії та Ліхтенштейну, котрі хоч і не є членами Європейського Союзу, однак, належать до так званої „шенгенської зони“.

Для подорожі треба при собі мати: біометричний закордонний паспорт, щонайменше 50 дол. на кожну добу перебування, запро-

шення від родичів чи знайомих, полісу медичного забезпечення, полісу у випадку подорожі авто, зворотний квиток – як підтвердження наміру повернутися в Україну.

Безвізовий режим не надає українцям права працювати у країнах Європейського Союзу.

На тлі таких суворих вимог можна, мабуть, здвинути плечима: чи не занадто в Україні переоцінюють цей важко вистражданий крок до Європи? Чи не є він більшою мірою символічний?

Але подивімося на справу в ширшому контексті. Поміркуймо хоч би над тим, чому путінська Москва так протилася українському „безвізові“. Адже ж і вона знала, що практичний бік цього досягнення України – вельми скромний, і що йдеться швидше про символ. Але вона також знала, терпнувши від безсилої люті, що це символ остаточного відторгнення України від російсько-імперської і російсько-совєтської спадщини. Символ повернення Україною своєї історичної, істинної, природної європейськості. Символ несуміс-

ти української національної ментальності з антидемократичною, ординською російською ментальністю. Путінська Москва добре усвідомлює, що для неї проблемою є не так рух України до Європейського Союзу, як саме внутрішня, автентична українська європейськість.

І власне цю підставову обставину підкреслили провідники ЄС, коментуючи ухвалення безвізового режиму для України: мовляв, заслуга цього рішення належить українському суспільству, а не владі.

Владі, на жаль, належить інше „досягнення“: згідно з оприлюдненими цими днями вислідами дослідження ревізорської компанії „Ernst & Young“, Україна посідає перше місце за рівнем корупції серед 41 країни Європи.

Як же це так? Адже українська влада ніби серйозно взялася викорінювати це найбільше в державі зло, що робить неможливим і розвиток економіки, і розвиток суспільства? Створено Національне

антикорупційне бюро, Національне агентство з запобігання корупції, Антикорупційну прокуратуру. Тепер іде мова про заснування антикорупційного суду. Державних чиновників збільшилося на декілька тисяч, а результатів – zero. То, може, бракує ще й одного президента – спеціально для боротьби з корупцією? Може, ще одну паралельну державу слід створити?

В голові нормальної людини ця „логіка“ не вкладається, бо якщо потрібна антикорупційна прокуратура, потрібний антикорупційний суд, то це ж означає ніщо інше, як те, що нормальна прокуратура, нормальний суд – корупційні? То нащо їх взагалі тримати?

Тому є самоочевидним: українське суспільство, його активна частина, повинно припинити це безглузде імітування боротьби з корупцією і перейти до з'ясування й рішучого усунення її причин. Саме від цього залежатиме доля європейської України. А не від підписання гарних папірців.

ARKA

Вишиванки, хустки, нитки, тканина до вишивання, рушники, коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: 212-473-3550

Український Музей в Нью-Йорку пошукує Заступника Директора.

По дальшу інформацію прошу звернутися на адресу:
http://www.ukrainianmuseum.org/temp/job_asstidir.pdf

**ЕВГЕН
ОСЦІСЛАВСЬКИЙ**
2-й Заступник президента
Ліцензований продавець
страхування життя
Ukrainian National Assn., Inc.

Tel.: 480-207-7070

e-mail: eugenemaria1968@gmail.com

МАРІЯ ДРИЧ
Ліцензований Продавець
Страхування Життя
MARIA DRICH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Tel.: 973-292-9800 ext. 3011

e-mail: mdrich@unamember.com

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanalt@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літoviще.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
оля - 1 гальон, тушонка - 3 ф., салями - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Рада Директорів
Українського Інституту Америки
зі смутком повідомляє своїх членів,
благодійників і прихильників, що
12 квітня 2017 року відійшов у вічність

св. п.

Стефан Сливоцький

Висловлюємо глибокі співчуття цілій родині Стефана - дружині Володимирі, синові Адріанові та дочці Христії з їхніми родинами, всім його друзям і багатьом членам Українського Інституту, котрих життя він назавжди торкнувся.

Нехай спочиває у вічному мирі.

Вічная пам'ять!

Ділимося сумною вісткою,
що 5 квітня 2017 року відійшов у вічність
наш дорогий Батько Дідусь і Прадідусь

св. п.

Іван Томчук

народжений 11 грудня 1921 року в селі Новосілка,
Тернопільська область, чоловік св. п. Тані (з дому Народова).

Похоронні відправи відбулися 10 квітня 2017 року в Українській католицькій церкві свв. Володимира і Ольги в Чикаго. Тіло спочило на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаго.

Залишилися у глибокому смутку:

доньки	Маруся Томчук
	Соня з чоловіком Юрком Петрашом
внуки	Павло Хробак
	Тамара з чоловіком Миколою Задерей
	Таня з чоловіком Володимиром Зіничом
	Юрій Петраш
правнуки	Ляриса і Александра Задерей
	Данилко і Юліана Зінич

Вічна йому пам'ять!

Пожертви в пам'ять Покійного можна складати на Fond Zakhystu Heroiv #164010; c/o Selfreliance Ukrainian American Federal Credit Union, 2332 West Chicago Avenue, Chicago, Illinois 60622

Шановні читачі!

**Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття
з приводу відходу своїх близьких і друзів,
не забувайте підтримувати видання тижневика
пожертвами на пресовий фонд!**

Ділимося сумною вісткою,
що 23 березня 2017 року
відійшла у вічність

св. п

Марія Мніщенко

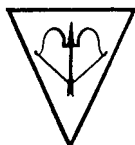
нар. 1 січня 1932 року в Україні.

Виростаючи в Україні під час голодомору і війни, Марія пережила численні труднощі. До Америки приїхала в 1960-их роках і почала акривно працювати у своїй церкві і Українському сестринстві. Марія присвятила свій час багатьом організаціям та праці з немічними дітьми. Була надзвичайною людиною, якої буде дуже невислачувати. „Марія, ми нескінченно любимо тебе“.

У смутку залишилися внуки Христина і Паркер.

Вічна їй пам'ять!

З великим смутком ділимося з пластовим братством сумною вісткою, що 2 березня 2017 року у Пітсбургу відійшла на Вічну Ватру наша членка

св. п.

пл. сен.

КАТЕРИНА РЕШЕТНИК ДОВБЕНКО

уроджена 18 лютого 1924 року в Харкові,
вдова по св. п. Ростикові Довбенкові.

Покійна була співосновниця нашого пластового племені „Перші Стежі“ і в минулому очолювала плем'я. Переживши з батьками жахливий Голодомор, ділилася з нами тим жайттям. Започаткувала курси української мови при Університеті Пітсбургу як також вчила їх.

Висловлюємо щирі співчуття Родині.

Вічна їй пам'ять!

„Спи спокійно без тривоги.“

Пластове плем'я „Перші Стежі“

Ділимося сумною вісткою з рідними і знайомими,
що 11 квітня 2017 року відійшов у вічність
наш дорогий Чоловік, Тато, Дідо, Прадід і Вуйко

св. п. Степан Сливоцький

народжений 11 січня в селі Раковець, Івано-Франківської області

У глибокому смутку залишилися

дружина - Володимира
син - Адріан з дружиною Христіною
донька - Христя
внуки - Адріан з дружиною Міріам, Віра, Ніна з чоловіком Матт, Мая
правнуки - Олександр, Софія, Теодор

Похоронні відправи відбулися в суботу, 15 квітня, на цвинтарі св. Андрія у С. Баунд-Бруку, Н. Дж.

Вічна йому пам'ять!

У глибокому смутку повідомляємо українську громаду, що 30 березня 2017 року у Гамілтоні, Нью-Джерзі відійшла у Божу вічність найдорожча Мама, Бабуна і Сестра

св. п.

Марія Іщук-Варварів

Була вона діяльна в українській громаді та в українських установах. Середню освіту досягнула в Україні – в Рівному на Волині, вищу освіту в Українському Вільному Університеті (УВУ) в Мюнхені, а завершила її в Пенсильванійському Університеті у Філадельфії в 1973 році ступенем магістра (МА) слов'янської філології. Працювала в американських б'юрах і в українських установах. Була членкою Українського Золотого Хреста, дбала про виховання молоді.

Вічна їй пам'ять!

Дора (Доротея) Варварів-Винницька – донька
Андрій і Вентінг Винницькі, Надійка Винницька – внуки
Наталія Іщук-Пазунок – сестра
Юрій і Марія Пазуники та Богдан Пазунок і Софія Коропецька з родинами – племінники
Ірена Кривуша – племінниця
Орися і Дейвид Твердохліб – племінниця
Лідія Шульгина з родиною в Канаді
Рідня роду Іщуків в Галичині
Олена і Марія з роду Леонтовичів у Києві – троюрідні сестри
Оксана Мандибур з родиною – кузинка
Оксана і Іриней Ісаєві – свояки
близькі приятелі в Америці й Україні

Похоронні відправи відбулися 5 квітня в церкві св. Володимира у Філадельфії і на цвинтарі св. Андрія Первозваного в Саут Баунд-Бруку, Нью-Джерзі.

Ділимося сумною вісткою
що 7 квітня 2017 року, після короткої недуги
відійшла у вічність в Гюстоні, Техас
на 95-му році життя

св. п.

**Софія Бішко
з дому Лазурко**

народжена 20 грудня 1922 року в с. Сливниці, Львівська область,
донька бл. п. о. Пета Лазурка і Марії (з дому) Хотинецької, вдова
св. п. інж. Константина Бішка і мама св. п. Петра і Ореста.

Чин похорону відбувся 20 квітня у церкві св. Миколая, Амстердам, Н.Й.
Була похована на цвинтарі св. Василя Великого в Бродалбін, Н.Й.
близько дому, де покійна прожила 55 років свого життя.

У смутку залишила дітей
Христіну Вілакорта з чоловіком Віктором
Ірину Галадза з чоловіком о. Романом
Ігора Бішко з дружиною Керол
вдових невісток Шері і Шарліну
12 внуків, 13 правнуків
та родину в Україні, Польщі, і Канаді.

*Зі святими упокой, Христе,
Вічная пам'ять!*

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS
Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

УНСоюз оголошує приділ стипендій та нагород студуючій молоді на академічний рік 2017-2018

Кандидати на стипендії або нагороди мусять:

- Бути активними членами УНСоюзу принайменше два роки до 1-го червня 2017 року
- Під час останніх двох років, мати полісу принайменшої вартості \$5,000 (не включає поліс Термінового страхування)
- Бути прийняті на студії до університету в США або в Канаді

Апликація на стипендію або нагороду від УНСоюзу мусить бути вислана до 1-го червня 2017 року

За точними інформаціями телефонуйте до Головної канцелярії УНСоюзу або відвідайте сторінку "Наші Пільги" на інтернетній мережі УНСоюзу:

www.UkrainianNationalAssociation.org

UNA, Inc.
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054
800-253-9862 ext. 3011

ЗАКЛИКАЄМО ВСІХ СЕНЬОРІВ ТА ДРУЗІВ!

Приїжджайте на Союзівку на З'їзд Сеньйорів

*З'їзд буде цікавий, розваговий, доступні ціни.
Заохочуємо вас запросити ваших друзів.*

З'їзд відбудеться

від неділі, 11 червня до п'ятниці, 16 червня 2017 р.

**Реєстрація в неділю від 4-ої год. по пол.
на СОЮЗІВЦІ**

ЗАМОВЛЯЙТЕ КІМНАТИ ВЧАСНО!

Побут включає 5 нічлігів, харчування від понеділка з сніданком до п'ятниці з полуденком, бенкет, доповіді, розвагові програми та податки і чайові.

\$480 від особи якщо дві особи в кімнаті
\$585 від особи якщо одна особа в кімнаті

Лише Бенкет: четвер, 15 червня 2017 р. \$50 від особи

За інформаціями звертатися до:
Оксани Тритяк, тел. 973 292-9800 дод. 3071

*Не забувайте вишиванки на бенкет!
та по можливості привезти речі на ліцитацію!*

СОЮЗІВКА - тел. 845 626-5641

ЗБЕРЕЖЕМО НАЦІОНАЛЬНУ ПАМ'ЯТЬ В ПОКОЛІННЯХ

Меморіал Жертв репресій московського комуністичного режиму у Львові

З відчуттям великої приязні і розуміння Вами всіх тривожних реалій в житті України початку ХХІ ст. звертаємось до Вас з особливим проханням прийняти посильну участь у завершенні будівництва Меморіалу Жертв репресій московського комуністичного режиму на наших землях у 1939-1941 роках на Янівському цвинтарі у м. Львові.

За нашої ініціативи і постійної кропіткої роботи при підтримці Львівської міської ради Меморіал майже побудований в своєму основному архітектурно-художньому вираженні, на основі прийнятого до реалізації конкурсного проекту (Автори проекту: головний архітектор проекту М. Федик, скульптор М. Посікіра, архітектори Ю. Столяров, П. Мокрель).

Виконані в граніті, бронзі, штучному камені Меморіал формується:-

1. Портал головного входу зі скульптурним рельєфом «Розіп'ята монахиня» - (символ Меморіалу) картуші з надписом;
2. центральна композиція гранітний Хрест з бронзовою Плащеницею, три великі бетонні Хрести, символи трьох Львівських тюрем, написи на картушах і ін.;
3. Стіна Скорботи (відтворена історична цегляна стіна, під якою ховали останки замучених у Львівських тюрмах наших земляків), вздовж якої рядами розміщені кілька сотень бетонних Хрестів, які пластично і образно переходять у кожну цеглину стіни;
4. Дзвін Пам'яті що мав би завершувати просторовий і композиційний вистрій комплексу- залишився

тільки у проекті, на його місці встановлено тимчасовий (із-за відсутності коштів).

Дзвін мовчить...

А треба, щоб Він будив у душах українців Пам'ять про тисячі, тисячі невинно убієнних, по садистськи замучених жінок і чоловіків, священників та інтелігентів, простих людей, старших і зовсім юних....Цьому злочину прощення немає у віках. Може й тому цей же лютий ворог знову нищить Україну, що мовчать Дзвони Національної Пам'яті. Їх жорстоко заглушили на протязі десятиліть московсько більшовицькі окупанти.

Ми повинні відновити, зберегти і вдесятеро зміцнити наш Дух, нашу Національну Пам'ять во ім'я існування і розквіту нашої Держави. Нами, Львівською обласною організацією Всеукраїнської Ліги Українських Жінок і авторським колективом по спорудженню Меморіалу запропоновано на Дзвоні Пам'яті (бронзове литво) розмістити рельєф з зображенням Юрія Переможця на коні (символа Львова) і відповідному декоруванні по обводу дзвона виконати геральдичний напис посвяту, де можна вказати і прізвища фундаторів (спонсорів) виготовлення цього дзвону.

Дзвін повинен будити до дії і боротьби

З великою надією на Вашу посильну участь у виготовленні Дзвону Пам'яті.

Голова ЛОО Всеукраїнської Ліги Українських Жінок Надія Кохалевич

Заступник Голови ЛОО Всеукраїнської Ліги Українських Жінок Мирослава Кушнір

Від авторського колективу по спорудженню Меморіалу Головний архітектор проекту Михайло Федик

Жертводавцям звертатись за адресою:

**UUARC, 1206 Cottman Ave.,
Philadelphia PA 19111, на "ДЗВІН"
(215)728-1630 uuarc@UUARC.org**